



ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΑΤΡΩΝ

ΣΧΟΛΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

(πρώην Τμήμα Λογιστικής & Χρηματοοικονομικής – Μεσολόγγι)



ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

**ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ ΠΑΓΙΩΝ ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝΤΩΝ
ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ (ΤΑΚΤΟΠΟΙΗΣΗ ΕΣΟΔΩΝ-ΕΞΟΔΩΝ)**

ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΣ: ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Α.Μ. 16576

ΚΑΡΑΝΑΣΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ Α.Μ. 16630

ΕΠΟΠΤΕΥΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ : ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΠΑΤΡΑ 2021

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΞΩΦΥΛΛΟ	1
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ	2
ΠΡΟΛΟΓΟΣ	5
ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ	6
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ	7
1.1 Έννοια Και Σημασία Της Λογιστικής	7
1.2 Βασικές Αρχές Λογιστικής	8
1.3 Διακρίσεις Λογιστικής	10
1.4 Υπόθεσης Λογιστικής	11
1.5 Διακρίσεις Περιουσίας	12
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2 ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ	14
2.1 Εισαγωγή Στην Χρηματοοικονομική Διαχείριση	14
2.2 Έννοια Της Χρηματοοικονομικής Διαχείρισης	14
2.3 Χρηματοοικονομική Διαχείριση Ως Επιστήμη	14
2.4 Αντικείμενο Της Χρηματοοικονομικής Διαχείρισης	15
2.5 Στόχοι Και Λειτουργίες Της Χρηματοοικονομικής Διαχείρισης	15
2.6 Λειτουργία Της Χρηματοοικονομικής Διαχείρισης Στις Επιχειρήσεις	20
2.7 Η Προσφορά Ασφάλειας Της Χρηματοοικονομικής Διαχείρισης Στις Επιχειρήσεις	21
2.8 Τα Καθήκοντα Της Χρηματοοικονομικής Διαχείρισης	22
2.9 Οντότητες Της Χρηματοοικονομικής Διαχείρισης	23
2.10 Σύστημα Χρηματοοικονομικής Διαχείρισης	23
2.11 Πρωταρχικό Κόστος	23
2.12 Η Οικονομική Πολιτική Της Χρηματοοικονομικής Διαχείρισης Στις Επιχειρήσεις	23

2.13 Η Οικονομική Στρατηγική	24
2.14 Στάδια Ανάπτυξης Χρηματοοικονομικής Διαχείριση	24
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3 ΟΡΓΑΝΙΚΑ ΕΞΟΔΑ ΚΑΤ' ΕΙΔΟΣ(ΟΜΑΔΑ6)	26
3.1 Έννοια Και Ορισμός Εξόδων	26
3.2 Δραστηριότητες Της Επιχείρησης Με Βάση Τα Έξοδα	26
3.3 Διακρίσεις Εξόδων	27
3.3.1 Λειτουργικά Και Μη Λειτουργικά Έξοδα	27
3.3.2 Τακτικά Και Έκτακτα Έξοδα	28
3.3.3 Πραγματοποιημένα Και Τεκμαρτά Έξοδα	28
3.3.4 Ταμειακά και μη Ταμειακά έξοδα	29
3.4 Χρόνος Αναγνώρισης Των Εξόδων	29
3.4.1 Λογιστική Των Δεδουλευμένων Εξόδων	29
3.4.2 Ταμειακή Λογιστική	29
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4 ΑΝΑΛΥΣΗ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΩΝ 6^{ης} ΟΜΑΔΑΣ	31
4.1 Λογαριασμός: 60 «Αμοιβές Και Έξοδα Προσωπικού»	31
4.2 Λογαριασμός 61 «Αμοιβές Και Έξοδα Τρίτων»	33
4.3 Λογαριασμός 62 «Παροχές Τρίτων»	35
4.4 Λογαριασμός 63 «Φοροι – Τέλη»	36
4.5 Λογαριασμός 64 «Διαφορά Έξοδα»	38
4.6. Λογαριασμός 65 «Τόκοι Και Συναφή Έξοδα»	40
4.7. Λογαριασμός 66 «Αποσβέσεις Παγίων Στοιχείων Ενσωματωμένες Στο Λειτουργικό Κόστος»	41
4.8. Λογαριασμός 68 «Προβλέψεις Εκμεταλλεύσεως»	43
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5 ΟΡΓΑΝΙΚΑ ΕΣΟΔΑ ΟΜΑΔΑ 7	44
5.1 Έννοια Και Ορισμός Των Εσόδων	44

5.2 Βασικές Διακρίσεις Των Εσόδων	44
5.3 Κατηγορίες Εσόδων	45
5.4 Χρόνος Πραγματοποίησης (Κτήσεως) Των Εσόδων	45
5.5. Χρονική Τακτοποίηση Των Λογαριασμών Εσόδων	48
5.6 Λειτουργία Των Λογαριασμών Πωλήσεων	49
5.7 Εκπτώσεις Πωλήσεων – Επιστροφές Πωλήσεων	50
5.8 Πωλήσεις Στο Εξωτερικό	52
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6 ΑΝΑΛΥΣΗ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΩΝ 7ης ΟΜΑΔΟΣ	53
6.1. Λογαριασμός 70 «Πωλήσεις Εμπορευμάτων»	53
6.2. Λογαριασμός 71 «Πωλήσεις Προϊόντων»	53
6.3. Λογαριασμός 72 «Πωλήσεις Λοιπών Αποθεμάτων Και Άχρηστου Υλικού»	54
6.4 Λογαριασμός 73 «Πωλήσεις Υπηρεσιών» (Έσοδα Από Παροχή Υπηρεσιών)	55
6.5. Λογαριασμός 74 «Επιχορηγήσεις Και Διάφορα Έσοδα Πωλήσεων»	55
6.6. Λογαριασμός 75 «Έσοδα Παρεπόμενων Ασχολιών»	57
6.7. Λογαριασμός 76 «Έσοδα Κεφαλαίων»	58
6.8. Λογαριασμός 78 «Ιδιοπαραγωγή Παγίων – Τεκμαρτά Έσοδα Από Αυτοπαραδόσεις Ή Καταστροφές Αποθεμάτων»	58
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ	60
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	61

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Σε όλους τους κλάδους η πρακτική και η θεωρία συμβαδίζουν και συνήθως συνυπάρχουν. Το ίδιο παρατηρείται και στον κλάδο της χρηματοοικονομικής διαχείρισης, ο οποίος είναι ένας αναπτυσσόμενος κλάδος στην θεωρία και στο διευρυμένο πεδίο εφαρμογής.

Η χρηματοοικονομική διαχείριση είναι το υπόβαθρο για όσους θέλουν να ασχοληθούν με τον τομέα της λογιστικής σε πτυχιακό και σε μεταπτυχιακό επίπεδο. Οι θεωρητικές απόψεις αντλούνται από διάφορες πηγές ελληνικής και ξένης βιβλιογραφίας

Μια επιχείρηση για να λειτουργήσει, εκτός από καινοτόμες ιδέες, σχέδια, ανθρώπους, γνώση, οργάνωση, παραγωγικές εγκαταστάσεις, πρέπει να έχει και χρηματικούς πόρους. Η χρηματοοικονομική διαχείριση έχει ως αντικείμενο τη λειτουργία της χρηματοδότησης των δραστηριοτήτων της επιχείρησης, καθώς και την παρακολούθηση των συναλλαγών της από λογιστικής πλευράς.

Πιο συγκεκριμένα στα κεφάλαια που ακολουθούν αναπτύσσονται τα θέματα της λογιστικής και των στοιχείων παρακολούθησης αυτής, η έννοια και η σημασία της χρηματοοικονομικής διαχείρισης στον ρόλο και στην κρίση των αποφάσεων, καθώς και οι κλάδοι διοίκησής της. Στην συνέχεια γίνεται μια μικρή αναφορά στην έννοια των εσοδών και των εξόδων μιας επιχείρησης και αναλύονται οι διαδικασίες και η σημασία της τακτοποίησής τους. Εφόσον ενημερώνονται κατά την διάρκεια της χρήσης, είναι έτοιμοι να μεταφερθούν στο τέλος αυτής, στον Ισολογισμό.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Σε αυτό το σημείο και με αφορμή την συγκεκριμένη πτυχιακή εργασία, θα ήθελα να εκφράσω τις ευχαριστίες μου τόσο τον Κο Γεώργιο Ζαφειρόπουλο για την ανεκτίμητη βοήθεια του και την άριστη συνεργασία μας, ο οποίος αφιέρωσε πολλές ώρες για να διαβάσει και να επαληθεύσει την ορθότητα της πτυχιακής εργασίας για την αποφυγή δυσνόητων σημείων και λαθών. Βέβαια θα ήθελα να ευχαριστήσω και το σύνολο των καθηγητών για τις εμπειρίες και την αμέριστη βοήθεια που μου παρείχαν.

Επίσης Θα ήθελα να ευχαριστήσω τους γονείς μου για την υπομονή, την υποστήριξή τους αλλά και την ανιδιοτελή αγάπη τους όλα τα χρόνια των σπουδών μου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ

1.1 Έννοια Και Σημασία Της Λογιστικής

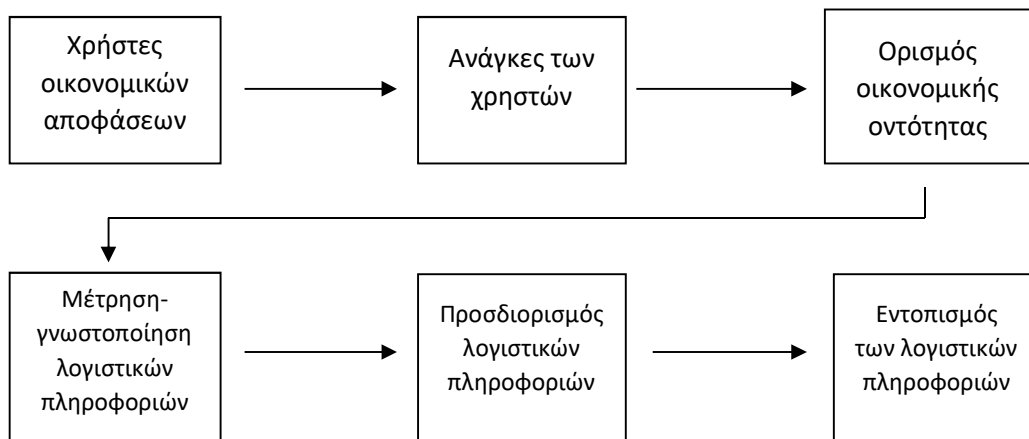
Θα μπορούσαμε να πούμε ότι δεν υπάρχει «επίσημος» ορισμός της έννοιας της λογιστικής, αλλά για την διατύπωση της παρούσας πτυχιακής θα χρησιμοποιήσουμε τον όρο ότι: «Η λογιστική είναι η διαδικασία εντοπισμού, μέτρησης και επικοινωνίας (δημοσιοποίησης) των οικονομικών πληροφοριών σχετικά με μια οικονομική οντότητα ώστε να επιτραπεί η λήψη ενημερωμένων κρίσεων και αποφάσεων από τους χρήστες των πληροφοριών αυτών». Βέβαια αυτός ο ορισμός είναι σύντομος, αλλά διευκρινίζει το σύνολο του περιεχομένου της λογιστικής.

Αναλύοντας λέξη προς λέξη την έννοια της λογιστικής θα δούμε ότι οδηγούμαστε σε νέα ερωτήματα που είναι :

1. Ποια είναι η διαδικασία εντοπισμού;
2. Πως προσδιορίζονται οι διαδικασίες εντοπισμού;
3. Πως μειώνονται οι οικονομικές πληροφορίες;
4. Πως γνωστοποιούνται οι οικονομικές πληροφορίες;
5. Τι είναι μια οικονομική οντότητα;
6. Ποιοι είναι οι χρήστες οικονομικών πληροφοριών σχετικά με την οικονομική οντότητα;
7. Τι είδους κρίσεις και αποφάσεις πραγματοποιούν αυτοί οι χρήστες;

Η σύνταξη των ερωτήσεων σε αυτή τη σειρά είναι ελαφρός επικίνδυνος γιατί αρχίζει με την διαδικασία και ολοκληρώνεται όταν τεθεί το τελικό ερώτημα σχετικά με την χρήση των πληροφοριών. Ο κίνδυνος στην ιεράρχηση αυτή είναι ότι οι λογιστές μπορούν να σχεδιάσουν πρώτα την διαδικασία και στην συνέχεια να δείξουν ότι είναι κατάλληλο στο να επιτρέπονται οι κρίσεις και οι αποφάσεις των χρηστών. Για να μάθουμε και να κατανοήσουμε την λογιστική ακολουθώντας μια κριτική προσέγγιση στην χρησιμότητα των διαδικασιών και στον εντοπισμό των περιορισμών και των δυνατοτήτων τους για περαιτέρω βελτίωση, είναι προτιμότερο να αντιστρέψουμε την σειρά των ερωτήσεων και να ξεκινήσουμε διευκρινίζοντας τους χρήστες των οικονομικών πληροφοριών και τις κρίσεις των αποφάσεων που αυτοί λαμβάνουν. Μόλις προσδιοριστούν οι χρήστες και οι ανάγκες τους, τότε μπορούν να προσδιοριστούν οι πλέον αποτελεσματικές μορφές επικοινωνίας και μόνο τότε μπορούν να αναλυθούν με ικανοποιητικό τρόπο, οι τεχνικές λεπτομέρειες που αναφέρονται στην μέτρηση και την αναγνώριση των οικονομικών μεγεθών.

Η αντιστροφή της σειράς των ερωτήσεων που προκύπτουν από τον ορισμό της λογιστικής είναι η προσέγγιση που θα χρησιμοποιήσουμε διότι έχει υιοθετηθεί από εκείνους που θέλουν να αναπτύξουν ένα εννοιολογικό πλαίσιο λογιστικής. Αυτό περιγράφει την παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων που έχουν αναπτυχθεί για διεθνή χρήση στην λογιστική πρακτική. Το παρακάτω γράφημα παρουσιάζει αυτήν την ιεραρχία παραστατικά.



Ερωτήσεις που θέτουμε στο πλαίσιο των λογιστικών πληροφοριών

Επιπροσθέτως, η λογιστική είναι σημαντική για τον οργανισμό και την λειτουργία της επιχείρησης. Όλες οι οικονομικές αποφάσεις της επιχείρησης βασίζονται σε ποσοτικά δεδομένα τα οποία παρέχει η λογιστική ανεξαρτήτως ποσό διαφοροποιημένη είναι η λειτουργία της.

Για να μπορέσει ένας μάνατζερ να διοικήσει μια επιχείρηση ή έναν οργανισμό θα πρέπει να έχει επαρκή γνώση της λογιστικής. Αυτό δεν σημαίνει πως είναι απαραίτητο να έχει γνώση ενός λογιστή, αλλά θα πρέπει να κατέχει βασικές έννοιες, όπως τι είναι έσοδο, έξοδο, υποχρέωση, περιουσιακό στοιχείο κλπ.

1.2 Βασικές Αρχές Λογιστικής

Η επεξήγηση, η διεκπεραίωση και η καταχώρηση όλων των οικονομικών καταστάσεων που επηρεάζουν την επιχείρηση βασίζονται σε μια σειρά βασικών προτύπων τα οποία δέπονται από κάποιες αρχές. Εν συντομία οι παρακάτω αρχές αποτελούν κατευθυντήριες γραμμές τις οποίες πρέπει να ακολουθούν οι επιχειρήσεις ώστε να επιτυγχάνεται μια βασική ομοιομορφία εντός του επιχειρηματικού κόσμου και όχι μόνο.

- ❖ Λογιστική οντότητα
- ❖ Αυτοτέλεια χρήσεων
- ❖ Συνέχισης της δραστηριότητας
- ❖ Περιοδικότητα
- ❖ Χρηματικής μέτρησης
- ❖ Ιστορικού κόστους
- ❖ Αντικειμενικότητας
- ❖ Αρχή των δεδουλευμένων

- ❖ Σταθερής νομισματικής μονάδας
- ❖ Πλήρους αποκάλυψης
- ❖ Συσχέτισης εσόδων και εξόδων
- ❖ Συγκρισιμότητας
- ❖ Συντηρητικότητας
- ❖ Αναγνώρισης των εξόδων
- ❖ Συνέπεια των λογιστικών μεθόδων
- ❖ Ουσιώδους των λογιστικών πληροφοριών

- 1) Η αρχή της λογιστικής οντότητας : Λογιστική οντότητα θεωρείται μια ανεξάρτητη υπόσταση με δικά της μέσα δράσης(περιουσιακά στοιχεία) και υποχρεώσεις που δεν συνεχίζονται με τους φορείς της διαθέτοντας αυτοτελές σύστημα λογιστικών βιβλίων.
- 2) Η αρχή της αυτοτέλειας των χρήσεων: υποχρεώνει την αναγνώριση των εσόδων και των εξόδων αποκλειστικά στα αποτελέσματα χρήσης, εντός τις οποίας αυτά έγιναν δεδουλευμένα.
- 3) Η αρχή της συνέχειας της δραστηριότητας της επιχειρηματικής μονάδας: θεωρείται ότι η επιχειρηματική μονάδα θα συνεχίσει τη δραστηριότητα της για αόριστο χρονικό διάστημα. Σύμφωνα με αυτό η επιχειρηματική μονάδα θα συνεχίσει την δραστηριότητα της για το χρονικό διάστημα που είναι αναγκαίο για να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της με την ολοκλήρωση της εκκαθάρισης.
- 4) Η αρχή της περιοδικότητας: η επιχειρηματική μονάδα ασκεί την δραστηριότητα της σε ίσα χρονικά διαστήματα έτσι ώστε τα αποτελέσματα της και η χρηματοοικονομική της κατάσταση να περιγράφονται με ακρίβεια. Συνήθως, τα χρονικά διαστήματα είναι ετήσια ξεκινώντας από την αρχή του ημερολογιακού έτους και λήγοντας στο τέλος αυτού ή εναλλακτικά ξεκινά στην 1^η Ιουλίου και ολοκληρώνεται την 30^η Ιουνίου του επόμενου έτους.
- 5) Η αρχή της χρηματικής μέτρησης: στα λογιστικά βιβλία της επιχειρηματικής μονάδας προβλέπεται να καταχωρούνται μόνο εκείνα τα στοιχεία που μπορούν να αποδοθούν σε χρηματικές μονάδες περιγράφοντας τόσο τα περιουσιακά στοιχεία που κατέχει η επιχείρηση όσο και τα στοιχεία των υποχρεώσεων της.
- 6) Η αρχή του ιστορικού κόστους: η απόδοση των χρηματικών μονάδων των στοιχείων των οικονομικών καταστάσεων για την αποτίμησή τους χρησιμοποιούν τη μέθοδο του ιστορικού κόστους.
- 7) Η αρχή της αντικειμενικότητας: οι λογιστικές μετρήσεις αλλά και τα αποτελέσματα θα πρέπει να προκύπτουν αμερόληπτα και συγχρόνως να είναι αντικειμενικά και να μπορούν να επαληθευτούν από εξωτερικούς εμπειρογνώμονες. Δηλαδή όλες οι υποχρεώσεις και όλα τα περιουσιακά στοιχεία της επιχείρησης θα πρέπει να αποδεικνύονται με επίσημα έγγραφα (τιμολόγια, αποδείξεις, συμβόλαιο, φορτωτικές κλπ.).
- 8) Η αρχή της πραγματοποιήσεως εσόδων ή αρχή των δεδουλευμένων: το έσοδο της επιχειρηματικής μονάδας έχει πραγματοποιηθεί και είναι αναγνωρίσιμο. Για να συμβεί αυτό θα πρέπει να συντρέχουν δυο προϋποθέσεις , η πρώτη είναι η διαδικασίες που έχουν

αναφερθεί σε αυτό το έσοδο θα πρέπει να έχουν πραγματοποιηθεί και δεύτερη είναι να έχει πραγματοποιηθεί η συναλλαγή/ανταλλαγή είτε αυτό αφορά κάποια υπηρεσία είτε κάποιο προϊόν, ανεξάρτητα από την χρονική στιγμή πληρωμής ή εισπράξεως του ποσού.

- 9) Η αρχή της σταθερότητας της νομισματικής μονάδας: η αξία της νομισματικής μονάδας θεωρείται ότι παραμένει σταθερή κατά τη διάρκεια της νομισματικής χρήσης.
- 10) Η αρχή της πλήρους αποκάλυψης: οι λογιστικές καταστάσεις της επιχειρηματικής μονάδας (ισολογισμός, κατάσταση αποτελεσμάτων, ταμειακών ροών, μεταβολής καθαρής θέσης)θα πρέπει να περιλαμβάνουν όλες εκείνες τις πληροφορίες που είναι απαραίτητες για τα τρίτα μέρη ώστε να μην χαρακτηριστούν παραπλανητικές ή ελλιπείς.
- 11) Η αρχή της συσχέτισης των εσοδών και των εξόδων: τα έσοδα και τα έξοδα θα πρέπει να συσχετίζονται μεταξύ τους με σκοπό τον προσδιορισμό των αποτελεσμάτων κατά την διάρκεια της λογιστικής χρήσης. Η συσχέτιση αυτή μπορεί να είναι άμεση ή έμμεση.
- 12) Η αρχή της συγκρισιμότητας: στο τέλος κάθε χρήσης οι οικονομικές καταστάσεις των επιχειρηματικών μονάδων δημοσιεύονται με σκοπό οι λοιποί ενδιαφερόμενοι φορείς να μπορούν να εξάγουν συμπεράσματα για την οικονομική πορεία της με διάφορα εργαλεία και να μπορούν να την συγκρίνουν με άλλες επιχειρηματικές μονάδες του ίδιου κλάδου δραστηριότητας.
- 13) Η αρχή της συντηρητικότητας: η λογιστική μέθοδος που πρέπει να είναι αποδεκτή για τον προσδιορισμό του αποτελέσματος της οικονομικής μονάδας, θα πρέπει να έχει τη μικρότερη θετική επίδραση στην καθαρή θέση της. Πιο συγκεκριμένα η υιοθέτηση της μεθόδους θα πρέπει να δώσει την μικρότερη αξία για τα στοιχεία του Ενεργητικού για τα έσοδα και την υψηλότερη για τα στοιχεία του Παθητικού και τα έξοδα.
- 14) Η αρχή της αναγνώρισης των εξόδων: τα έξοδα που πραγματοποιεί η επιχειρηματική μονάδα αναγνωρίζονται μόνο αν συντρέχει η προϋπόθεση της σύνδεσης (άμεσα ή έμμεσα) με την δημιουργία εσόδου.
- 15) Η αρχή της συνέπειας των λογιστικών μεθόδων: η επιχειρηματική μονάδα είναι υποχρεωμένη να χρησιμοποιεί τις ίδιες μεθόδους που χρησιμοποίησε την προηγούμενη περίοδο (π.χ. μέθοδος αποτίμησης των αποθεμάτων, αποσβέσεων). Ο σκοπός αυτής της αρχής είναι η αποφυγή της αλλοίωσης της χρηματοοικονομικής εικόνας. Η αλλαγή οποιασδήποτε μεθόδου μπορεί να γίνει, αρκεί η επιχειρηματική μονάδα να την καλύπτει, όπως επίσης να αναφέρει και τις επιδράσεις που επέρχονται στις χρηματοοικονομικές της καταστάσεις λόγω αυτής της μεταβολής.
- 16) Η αρχή του ουσιώδους των λογιστικών πληροφοριών: οι πληροφορίες που παρέχονται από την δημοσίευση των οικονομικών καταστάσεων θα πρέπει να είναι οι σημαντικότερες και να δίνουν μια ολοκληρωμένη εικόνα της επιχειρηματικής μονάδας.

1.3 Διακρίσεις Λογιστικής

Η λογιστική διακρίνεται σε:

α) Δημόσια και Ιδιωτική, ανάλογα με το δημόσιο ή όχι χαρακτήρα της οικονομικής μονάδας, στην οποία εφαρμόζεται

β) Λογιστική Ατομικών επιχειρήσεων και Λογιστική Εταιρειών, ανάλογα με τη νομική μορφή της επιχείρησης.

γ) Γενική (Γενικές Αρχές της Λογιστικής) και Ειδική, ανάλογα με το περιεχόμενο της.

Η ειδική λογιστική μελετά ειδικά θέματα που απορρέουν από τις ιδιαιτερότητες των κλάδων των οικονομικών μονάδων και διακρίνεται σε ναυτιλιακή, τραπεζική, ξενοδοχειακή κτλ.

1.4 Υπόθεσης Λογιστικής

Λογιστικές υποθέσεις είναι οδηγίες που διευκολύνουν την επίλυση σύνθετων πρακτικών θεμάτων, περιορίζουν τον αριθμό των μεταβλητών και συγχρόνως αυξάνουν τη δυνατότητα ελέγχου στη διαδικασία αντιμετώπισης κάποιου προβλήματος.

Οι βασικές υποθέσεις της Λογιστικής είναι:

Η υπόθεση της σταθερότητας της αγοραστικής δύναμης της νομισματικής μονάδας. Σταθερότητα της αγοραστικής δύναμης της νομισματικής μονάδας μέτρησης είναι μια βασική υπόθεση στη Λογιστική που δέχεται ότι διαχρονικά η αγοραστική δύναμη του νομίσματος στο οποίο γίνονται οι συναλλαγές παραμένει σταθερή. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα να αγνοούν οι λογιστές το φαινόμενο του πληθωρισμού στα εγγεγραμμένα ποσά.

Η υπόθεση της συνέχειας της επιχειρηματικής δραστηριότητας. Όταν μια επιχείρηση θα συνεχίσει να υπάρχει έτσι ώστε να διεκπεραιώσει όλες της τις υποχρεώσεις και δεν θα ρευστοποιήσει τα περιουσιακά στοιχεία της στο προσεχές μέλλον υιοθετεί την υπόθεση της επιχειρηματικής δραστηριότητας.

Η υπόθεση της αυτοτελούς λογιστικής οντότητας. Υπόθεση της αυτοτελούς λογιστικής οντότητας είναι μια λογιστική υπόθεση κατά την οποία πρέπει πάντα να γίνεται διαχωρισμός μεταξύ των φορέων της επιχείρησης και της επιχειρησιακής οντότητας. Δηλαδή, η προσοχή επικεντρώνεται μόνο σε γεγονότα και οικονομικές πληροφορίες που αφορούν την επιχείρηση και όχι τους ιδιοκτήτες της ή τους διαχειριστές της ή άλλες οικονομικές μονάδες, παρά μόνο όταν αυτοί έχουν άμεση επίδραση στην επιχείρηση.

Η υπόθεση της περιοδικότητας των αποτελεσμάτων. Υπόθεση της περιοδικότητας των αποτελεσμάτων είναι μια λογιστική υπόθεση η οποία δέχεται ότι είναι δυνατόν να εμφανίζονται όλες οι περίπλοκες και μεταβαλλόμενες δραστηριότητες της επιχείρησης σε λογιστικές καταστάσεις. Αυτό γίνεται εφικτό θεωρώντας ότι μπορεί να διακοπεί στιγμιαία η συνεχής ροή της δραστηριότητας της επιχείρησης και να διασπαστεί όλη η διάρκεια της ζωής της σε σχετικά σύντομες, διακριτές χρονικές περιόδους, τις Λογιστικές Χρήσεις. Στο τέλος των λογιστικών χρήσεων υπολογίζονται τα κέρδη ή οι ζημιές της επιχείρησης για το χρονικό διάστημα της χρήσης. Όσο συντομότερες είναι αυτές οι περίοδοι, τόσο πιο επιτακτική είναι η ανάγκη για τον

λογιστή να εκτιμήσει τα ακριβή ποσά της περιόδου. Είναι αναγκαίο η χρονική περίοδος να απεικονίζεται στον τίτλο των Καταστάσεων Αποτελεσμάτων Χρήσης, στις Καταστάσεις μεταβολών Ιδίων Κεφαλαίων και στις Καταστάσεις Ταμειακής Ρευστότητας. Ο προσδιορισμός “31 Δεκεμβρίου” δεν είναι αρκετός γιατί ο αναγνώστης πρέπει να γνωρίζει αν η κατάσταση καλύπτει την τελευταία εβδομάδα μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου, τον τελευταίο μήνα μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου ή ολόκληρο το χρόνο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου.

1.5 Διακρίσεις Περιουσίας

Κάθε επιχείρηση για να πετύχει το σκοπό της πρέπει να είναι εξοπλισμένη με τα κατάλληλα μέσα δράσης. Για παράδειγμα, μια βιομηχανία πρέπει να έχει μηχανήματα, πρώτες ύλες, έπιπλα και λοιπό εξοπλισμό, μετρητά κτλ. Πολλές φορές οι επιχειρήσεις είναι εφοδιασμένες και με άυλα οικονομικά αγαθά, όπως τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας. Η επιχείρηση έχει ακόμα απαιτήσεις, όπως όταν πουλάει εμπορεύματα ή προϊόντα με πίστωση (εξόφληση μετά από ορισμένο χρονικό διάστημα) καθώς και υποχρεώσεις προς τρίτους, όπως στην περίπτωση που λάβει δάνειο ή αγοράσει εμπορεύματα με πίστωση. Υποχρεώσεις επίσης έχει η επιχείρηση προς το φορέα της.

Όλα αυτά τα μέσα δράσης δηλαδή τα οικονομικά αγαθά (υλικά και άυλα) της επιχείρησης που ανήκουν σ' αυτήν, οι απαιτήσεις και οι υποχρεώσεις της, αποτελούν την **περιουσία της επιχείρησης**.

Τα στοιχεία που αποτελούν την περιουσία της επιχείρησης μπορούμε να τα διακρίνουμε σε δύο κατηγορίες.

Στην πρώτη κατηγορία εντάσσονται τα περιουσιακά στοιχεία που κατέχει η επιχείρηση, για να μπορέσει να πετύχει το σκοπό της και αυτά είναι τα οικονομικά αγαθά, που λέγονται και αξίες, και οι απαιτήσεις της. Αυτά αποτελούν το **Ενεργητικό**. Περιουσιακά στοιχεία του Ενεργητικού είναι: οικόπεδα, κτίρια, μηχανήματα, εργαλεία, μεταφορικά μέσα, έπιπλα και λοιπός εξοπλισμός, διπλώματα ευρεσιτεχνίας, εμπορεύματα, έτοιμα προϊόντα, πρώτες και βοηθητικές ύλες, πελάτες, γραμμάτια εισπρακτέα, μετρητά, καταθέσεις όψεως κτλ.

Στη δεύτερη κατηγορία κατατάσσονται οι υποχρεώσεις της επιχείρησης. Αυτές αποτελούν το **Παθητικό**. Το Παθητικό περιλαμβάνει τις υποχρεώσεις της προς τους τρίτους και προς το φορέα της.

Οι υποχρεώσεις προς τρίτους λέγονται και **Πραγματικό Παθητικό**. (Π.Π.) ή απλά **υποχρεώσεις**. Υποχρεώσεις έχει σε προμηθευτές, σε πιστωτές διάφορους, σε ασφαλιστικούς οργανισμούς, από γραμμάτια πληρωτέα, από φόρους και τέλη κτλ.

Οι υποχρεώσεις της επιχείρησης προς το φορέα της, του οποίου η περιουσία είναι ανεξάρτητη από τη δική της, λέγονται καθαρή περιουσία ή **καθαρή θέση ή Ίδια Κεφάλαια**. Η καθαρή περιουσία προέρχεται από τις εισφορές του φορέα, αρχική και συμπληρωματικές, καθώς και τα αποθεματικά κεφάλαια (τακτικά, έκτακτα, ειδικά) που είναι κέρδη, τα οποία παρέμειναν στην επιχείρηση.

Έχουμε δηλαδή:

$$\text{ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟ (Ε)} = \text{ΠΑΘΗΤΙΚΟ (Π)}$$

Ακόμη γνωρίζουμε ότι:

$$\text{Παθητικό (Π)} = \text{Πραγματικό Παθητικό (Π.Π.)} + \text{Καθαρή Περιουσία (ΚΠ)}$$

Κατά συνέπεια θα έχουμε:

$$\mathbf{Ε = Π.Π. + Κ.Π. \text{ και } Κ.Π. = Ε - Π.Π.}$$

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ

2.1 Εισαγωγή Στην Χρηματοοικονομική Διαχείριση

Πάνω από έναν αιώνα ύπαρξής του, η χρηματοοικονομική διαχείριση έχει διευρύνει σημαντικά το φάσμα των προβλημάτων που μελετήθηκαν - εάν κατά την έναρξή του εξέταζε κυρίως χρηματοοικονομικά ζητήματα δημιουργίας νέων εταιρειών και εταιρειών και αργότερα - διαχείριση χρηματοοικονομικών επενδύσεων και προβλήματα πτώχευσης, τώρα έχει εντάξει σχεδόν όλους τους τομείς της χρηματοοικονομικής διαχείρισης επιχειρήσεις. Ορισμένες δυσλειτουργίες χρηματοοικονομικής διαχείρισης τα τελευταία χρόνια έχουν λάβει την εις βάθος ανάπτυξή τους σε νέους, σχετικά ανεξάρτητους τομείς γνώσης - χρηματοοικονομική ανάλυση, διαχείριση επενδύσεων, διαχείριση κινδύνων, διαχείριση κρίσεων

2.2 Έννοια Της Χρηματοοικονομικής Διαχείρισης

Χρηματοοικονομική διαχείριση είναι ένα σημαντικό μέρος της διαχείρισης, ή μια μορφή διαχείρισης διαδικασιών χρηματοδότησης επιχειρήσεων. Υπάρχουν πολλοί διαφορετικοί ορισμοί που μπορούμε να αποδώσουμε στην οικονομική διαχείριση. Εδώ είναι τα πιο διάσημα:

- είναι η επιστήμη της οικονομικής διαχείρισης των επιχειρήσεων που στοχεύει στην επίτευξη των στρατηγικών και τακτικών στόχων της (Stoyanova E.S.)
- είναι η επιστήμη της διαχείρισης σχέσεων που σχηματίζονται στη διαδικασία παραγωγής (Kreinina M.N.)
- είναι ένας τύπος επαγγελματικής δραστηριότητας που στοχεύει στη διαχείριση των χρηματοοικονομικών δραστηριοτήτων μιας εταιρείας με βάση σύγχρονες μεθόδους (Gerchikova I.N.)
- είναι η επιστήμη των κριτηρίων για τη λήψη των πιο σημαντικών οικονομικών αποφάσεων (Stoyanova E.S., Shtern M.G.)

Η χρηματοδότηση είναι ένα σύνολο νομισματικών σχέσεων που προκύπτουν κατά τη διαδικασία παραγωγής και πώλησης προϊόντων (έργα, υπηρεσίες) και εντάσσουν τη δημιουργία και τη χρήση νομισματικού εισοδήματος, τη διασφάλιση της κυκλοφορίας κεφαλαίων στη διαδικασία αναπαραγωγής και εξέλιξης, την οργάνωση σχέσεων με ξένες επιχειρήσεις, τον προϋπολογισμό, τις τράπεζες, τους ασφαλιστικούς οργανισμούς κ.λπ.

2.3 Χρηματοοικονομική Διαχείριση Ως Επιστήμη

Χρηματοοικονομική διαχείριση : η επιστήμη της διαχείρισης όλων αυτών των διαδικασιών. Η οικονομική διαχείριση μιας επιχείρησης περιλαμβάνει την διαδικασία ανάπτυξη μεθόδων που θέτει μια επιχείρηση για την επίτευξη ορισμένων στόχων, με τελικό σκοπό των στόχων της είναι να εξασφαλίσει μια ισχυρή και σταθερή οικονομική κατάσταση.

Η χρηματοοικονομική διαχείριση αναπτύσσει και επιλέγει κριτήρια για τη λήψη σωστών χρηματοοικονομικών αποφάσεων, καθώς και την πρακτική χρήση αυτών των κριτηρίων, λαμβάνοντας υπόψη τις ειδικές συνθήκες της επιχείρησης.

Η αρχική βάση για τη διαχείριση των οικονομικών μιας επιχείρησης είναι η αληθινή οικονομική της κατάσταση. Καθιστά δυνατή την απάντηση στις ερωτήσεις, πόσο αποτελεσματική ήταν η διαχείριση των χρηματοοικονομικών πόρων και των περιουσιακών στοιχείων, εάν η δομή των τελευταίων ήταν λογική. πώς συνδυάζονται τα δάνεια και οι ίδιες πηγές χρηματοδότησης, ποια είναι το δυναμικό παραγωγής βάση της απόδοσης, ο κύκλος εργασιών των περιουσιακών στοιχείων, η κερδοφορία των πωλήσεων κ.λπ.

Η οικονομική διαχείριση προϋποθέτει προσέγγιση για την αξιολόγηση των συνεπειών της εμφάνισης ορισμένων καταστάσεων, με βάση τις συνθήκες που συνοδεύουν αυτές τις καταστάσεις.

Η χρηματοοικονομική διαχείριση ως επιστήμη της χρηματοοικονομικής διαχείρισης στοχεύει στην επίτευξη των στρατηγικών και τακτικών στόχων μιας οικονομικής οντότητας.

1. Η οικονομική διαχείριση ως σύστημα διαχείρισης αποτελείται από δύο υποσυστήματα: ελεγχόμενο υποσύστημα (αντικείμενο ελέγχου)
2. Υποσύστημα ελέγχου (αντικείμενο ελέγχου).

Η οικονομική διαχείριση επεξεργάζεται ένα πολύπλοκο σύστημα διαχείρισης της συνολικής αξίας όλων των κεφαλαίων που εμπλέκονται στη διαδικασία αναπαραγωγής και κεφαλαίου που παρέχει χρηματοδότηση για επιχειρηματική δραστηριότητα.

2.4 Αντικείμενο Της Χρηματοοικονομικής Διαχείρισης

Η διοίκηση είναι ένα σύνολο προϋποθέσεων για την διαδικασία εφαρμογής της νομισματικής κυκλοφορίας και των ταμειακών ροών, της κυκλοφορίας της αξίας, της κίνησης των χρηματοοικονομικών πόρων και των οικονομικών σχέσεων που προκύπτουν στο εσωτερικό και εξωτερικό περιβάλλον της επιχείρησης.

Επομένως, τα ακόλουθα στοιχεία περιλαμβάνονται στο αντικείμενο ελέγχου:

1. Κύκλος εργασιών χρημάτων
2. Οικονομικοί πόροι
3. Κυκλοφορία κεφαλαίου
4. Οικονομικές σχέσεις.

2.5 Στόχοι Και Λειτουργίες Της Χρηματοοικονομικής Διαχείρισης

Υπάρχουν διάφοροι στόχοι που πρέπει να επιτύχει ένας διαχειριστής χρηματοδότησης:

- Η αποφυγή των οικονομικών δυσκολιών και την πτώχευση.
- Η νίκη προς τους ανταγωνιστές.
- Μεγιστοποίηση των πωλήσεως και τον τομέα της αγοράς.
- Ελαχιστοποίηση του κόστους.
- Μεγιστοποίηση των κερδών.
- Διατήρηση μια σταθερής αύξησης του εισοδήματος.

Αυτοί είναι μόνο μερικοί από τους στόχους που θα μπορούσαμε να απαριθμήσουμε με συνέπεια, κάθε μία από αυτές τις δυνατότητες φανερώνει προβλήματα.

Για παράδειγμα, είναι εύκολο να αυξήσουμε έναν τομέα της αγοράς ή τον όγκο των πωλήσεων αρκεί να μειώσουμε τις τιμές ή να χαλαρώσουμε τους πιστωτικούς όρους. Με τον ίδιο τρόπο, μπορούμε πάντα να μειώσουμε το κόστος, αφανίζοντας πράγματα όπως έρευνα και ανάπτυξη. Μπορούμε να αποφύγουμε την χρεοκοπία, χωρίς να δανειστούμε χρήματα ούτε να αναλάβουμε κινδύνους.

Μεγιστοποίηση κερδών πιθανότατα θα είναι η πιο κοινή ρύθμιση προβλημάτων, αλλά ακόμη και αυτός δεν είναι πολύ ακριβής ορισμός. Εννοούμε φέτος κέρδος; Εάν ναι, ενέργειες όπως η αναβολή της συντήρησης, η αποφυγή της σταδιακής απογραφής και άλλα βραχυπρόθεσμα μέτρα μείωσης του κόστους θα αυξήσουν τα κέρδη στο παρόν, αλλά αυτές οι διενέργειες δεν είναι απαραίτητα επιθυμητές.

Ο στόχος αύξησης και μεγιστοποίησης κέρδους μπορεί να μας δώσει «τελικό» ή «μέσο» κέρδος, αλλά δεν είναι ακόμη σαφές τι σημαίνει αυτό. Πρώτον, αναφερόμαστε στη λογιστική για καθαρά έσοδα ή κέρδη ανά μετοχή; Δεύτερον, τι εννοούμε με το «απόλυτο»;

Οι παραπάνω στόχοι είναι διαφορετικοί αλλά προσεγγίζουν δύο κατηγορίες.

Το πρώτο αφορά την κερδοφορία ... Αυτός ο στόχος εμπεριέχει τον όγκο των πωλήσεων, τον τομέα της αγοράς και τον έλεγχο του κόστους, ο οποίος αναφέρεται, τουλάχιστον δυνητικά, σε διαφορετικούς τρόπους απόδοσης ή αύξησης των κερδών.

Η δεύτερη ομάδα, η οποία περιλαμβάνει την αποφυγή πτώχευσης, τη σταθερότητα και την ασφάλεια, αναφέρεται με κάποιο τρόπο τον έλεγχο του κινδύνου .

Δυστυχώς, αυτοί οι δύο τύποι στόχων έρχονται σε σύγκρουση μεταξύ τους σε κάποιο βαθμό. Το κυνήγι κερδών συχνά περιλαμβάνει κάποιο στοιχείο κινδύνου, με αποτέλεσμα να είναι σχεδόν αδύνατο να μεγιστοποιηθεί η ασφάλεια και το κέρδος ταυτόχρονα. Επομένως, χρειαζόμαστε έναν στόχο που να περιλαμβάνει ταυτόχρονα και τους δύο παράγοντες.

Ο κύριος στόχος της χρηματοοικονομικής διαχείρισης είναι να διασφαλίσει τη μεγιστοποίηση της ευημερίας των ιδιοκτητών της επιχείρησης στην τρέχουσα και μελλοντική περίοδο.

Συνήθως, αυτός ο στόχος παίρνει συγκεκριμένη έκφραση στην παροχή μεγιστοποιώντας την αγοραία αξία της επιχείρησης.

Ένας ειδικός ρόλος ανατίθεται στους οικονομικούς διευθυντές, οι οποίοι, κατά κανόνα, λαμβάνουν αποφάσεις για τους μετόχους της εταιρείας. Στη συνέχεια, αντί να αναφέρουμε τους πιθανούς στόχους στην διαχείριση, πρέπει πραγματικά να απαντήσουμε σε μια πιο θεμελιώδη ερώτηση: Ποια είναι μια καλή χρηματοοικονομική απόφαση από την άποψη των μετόχων;

Εάν υποθέσουμε ότι οι μέτοχοι αγοράζουν μετοχές για να δημιουργήσουν οικονομικές αποδόσεις, τότε η απάντηση είναι προφανής: οι καλές αποφάσεις αυξάνουν την αξία μιας μετοχής και οι κακές μειώνονται.

Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι ο διαχειριστής ενεργεί προς το καλύτερο συμφέρον των μετόχων λαμβάνοντας αποφάσεις που αυξάνουν την αξία των μετοχών. Ο αντίστοιχος στόχος για τον οικονομικό διαχειριστή μπορεί στη συνέχεια να διατυπωθεί πολύ απλά: Ο στόχος της οικονομικής διαχείρισης είναι να μεγιστοποιήσει την παρούσα αξία μιας μετοχής στο υπάρχον μετοχικό κεφάλαιο.

Με βάση τον παραπάνω στόχο (μεγιστοποίηση της αξίας των μετοχών), προκύπτει ένα προφανές ερώτημα: ποιος θα ήταν ο αντίστοιχος στόχος εάν η εταιρεία δεν έχει μετοχές προς διαπραγμάτευση; Οι εταιρείες δεν είναι σίγουρα ο μόνος τύπος επιχείρησης, και σε πολλές εταιρείες, οι μετοχές σπάνια αλλάζουν χέρια, καθιστώντας δύσκολο τον προσδιορισμό της αξίας μιας μετοχής ανά πάσα στιγμή.

Κατά τη διαδικασία επίτευξης του κύριου στόχου της, η οικονομική διαχείριση στοχεύει στην επίλυση των παρακάτω κύριες εργασίες:

Διασφάλιση του σχηματισμού επαρκούς ποσού χρηματοοικονομικών πόρων σύμφωνα με τα καθήκοντα της ανάπτυξης της επιχείρησης κατά την προσεχή περίοδο. Αυτή η εργασία υλοποιείται προσδιορίζοντας τη συνολική ανάγκη για οικονομικούς πόρους της επιχείρησης για την επόμενη περίοδο, μεγιστοποιώντας τον όγκο της προσέλκυσης ιδίων χρηματοοικονομικών πόρων από εσωτερικές πηγές, προσδιορίζοντας τη σκοπιμότητα σχηματισμού οικονομικών πόρων από δανεισμένα κεφάλαια.

Εξασφάλιση της αποτελεσματικότερης χρήσης του διαμορφωμένου όγκου χρηματοοικονομικών πόρων στο πλαίσιο των κύριων κατευθύνσεων της επιχείρησης... Η βελτιστοποίηση της κατανομής του σχηματιζόμενου όγκου χρηματοοικονομικών πόρων προβλέπει τον καθορισμό της αναγκαίας αναλογικότητας στη χρήση τους για την παραγωγή και την κοινωνική ανάπτυξη της επιχείρησης, την καταβολή του απαιτούμενου επιπέδου εισοδήματος για το επενδυμένο κεφάλαιο στους ιδιοκτήτες της επιχείρησης κ.λπ. Κατά τη διαδικασία της βιομηχανικής κατανάλωσης των σχηματισμένων χρηματοοικονομικών πόρων στο πλαίσιο των κύριων κατευθύνσεων των δραστηριοτήτων της επιχείρησης, πρέπει να ληφθούν υπόψη οι στρατηγικοί στόχοι της ανάπτυξής της και το πιθανό επίπεδο απόδοσης της επένδυσης.

Βελτιστοποίηση ταμειακών ροών. Αυτό το έργο επιλύεται με την αποτελεσματική διαχείριση των ταμειακών ροών της επιχείρησης στη διαδικασία της ταμειακής της κυκλοφορίας, διασφαλίζοντας το συγχρονισμό των όγκων των εσόδων και των δαπανών των κεφαλαίων για μεμονωμένες περιόδους, διατηρώντας την απαραίτητη ρευστότητα των τρεχουσών περιουσιακών στοιχείων της. Ένα από τα αποτελέσματα αυτής της βελτιστοποίησης είναι η ελαχιστοποίηση του μέσου υπολοίπου των ελεύθερων νομισματικών περιουσιακών στοιχείων, η οποία διασφαλίζει τη μείωση των ζημιών από την αναποτελεσματική χρήση και τον πληθωρισμό.

Εξασφάλιση σταθερής οικονομικής ισορροπίας της επιχείρησης κατά τη διαδικασία της ανάπτυξής της. Αυτή η ισορροπία χαρακτηρίζεται από υψηλό επίπεδο χρηματοοικονομικής σταθερότητας και φερεγγυότητας της επιχείρησης σε όλα τα στάδια της ανάπτυξής της και διασφαλίζεται από τον σχηματισμό μιας βέλτιστης δομής κεφαλαίου και περιουσιακών στοιχείων, αποτελεσματικών αναλογιών στον όγκο σχηματισμού χρηματοοικονομικών πόρων από διάφορες πηγές και επαρκές επίπεδο αυτοχρηματοδότησης επενδυτικών αναγκών.

Διασφάλιση της μεγιστοποίησης του κέρδους της εταιρείας στο προβλεπόμενο επίπεδο χρηματοοικονομικού κινδύνου. Η μεγιστοποίηση των κερδών επιτυγχάνεται μέσω της αποτελεσματικής διαχείρισης των περιουσιακών στοιχείων της επιχείρησης, της συμμετοχής δανειοδοτικών κεφαλαίων στον οικονομικό κύκλο εργασιών και της επιλογής των πιο αποτελεσματικών τομέων δραστηριότητας. Ταυτόχρονα, προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι της οικονομικής ανάπτυξης, η επιχείρηση πρέπει να προσπαθήσει να μεγιστοποιήσει όχι τον ισολογισμό, αλλά το καθαρό κέρδος που παραμένει στη διάθεσή της, το οποίο απαιτεί την εφαρμογή μιας αποτελεσματικής πολιτικής φόρων, αποσβέσεων και μερισμάτων. Κατά την επίλυση αυτού του προβλήματος, πρέπει να έχουμε κατά νου ότι η μεγιστοποίηση του επιπέδου κέρδους μιας επιχείρησης επιτυγχάνεται, κατά κανόνα, με σημαντική αύξηση του επιπέδου των χρηματοοικονομικών κινδύνων, καθώς υπάρχει άμεση σχέση μεταξύ αυτών των δύο δεικτών. Επομένως, η μεγιστοποίηση των κερδών πρέπει να διασφαλίζεται εντός του αποδεκτού χρηματοοικονομικού κινδύνου, το συγκεκριμένο επίπεδο του οποίου καθορίζεται από τους ιδιοκτήτες ή τους διευθυντές της επιχείρησης, λαμβάνοντας υπόψη την οικονομική τους νοοτροπία (κατά κανόνα, εξαρτάται από την ηλικία και το ποσό των επενδύσεων).

Διασφάλιση της ελαχιστοποίησης του επιπέδου χρηματοοικονομικού κινδύνου στο αναμενόμενο επίπεδο κέρδους. Εάν το επίπεδο κέρδους της επιχείρησης έχει οριστεί ή προγραμματιστεί εκ των προτέρων, είναι σημαντικό να μειωθεί το επίπεδο χρηματοοικονομικού κινδύνου που διασφαλίζει τη λήψη αυτού του κέρδους. Αυτή η ελαχιστοποίηση μπορεί να επιτευχθεί διαφοροποιώντας τους τύπους δραστηριοτήτων, καθώς και το χαρτοφυλάκιο χρηματοοικονομικών επενδύσεων. πρόληψη και αποφυγή ορισμένων χρηματοοικονομικών κινδύνων, αποτελεσματικές μορφές εσωτερικής και εξωτερικής ασφάλισης.

Όλα τα θεωρούμενα καθήκοντα της χρηματοοικονομικής διαχείρισης είναι στενά συνδεδεμένα, αν και ορισμένα από αυτά έχουν διαφορετικό προσανατολισμό (για παράδειγμα, διασφαλίζοντας τη μεγιστοποίηση του ποσού του κέρδους ελαχιστοποιώντας ταυτόχρονα το επίπεδο του χρηματοοικονομικού κινδύνου · εξασφάλιση του σχηματισμού επαρκούς ποσού χρηματοοικονομικών πόρων και σταθερής οικονομικής ισορροπίας της επιχείρησης κατά τη διαδικασία της ανάπτυξής της κ.λπ.). Επομένως, κατά τη διαδικασία της οικονομικής διαχείρισης, τα μεμονωμένα καθήκοντα θα πρέπει να βελτιστοποιούνται μεταξύ τους για την αποτελεσματικότερη υλοποίηση του κύριου στόχου της.

Η οικονομική διαχείριση πραγματοποιεί τον κύριο στόχο και τα κύρια καθήκοντά της μέσω της εφαρμογής ορισμένων λειτουργιών. Αυτές οι λειτουργίες χωρίζονται σε δύο κύριες ομάδες, που ορίζονται από το περίπλοκο περιεχόμενο της οικονομικής διαχείρισης:

- λειτουργίες της χρηματοοικονομικής διαχείρισης ως συστήματος ελέγχου (η σύνθεση αυτών των λειτουργιών είναι γενικά τυπική για κάθε τύπο διαχείρισης, αν και πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις ιδιαιτερότητές της).
- λειτουργίες της χρηματοοικονομικής διαχείρισης ως ειδικός τομέας της διαχείρισης επιχειρήσεων (η σύνθεση αυτών των λειτουργιών καθορίζεται από ένα συγκεκριμένο αντικείμενο της οικονομικής διαχείρισης).

Εξετάζουμε το περιεχόμενο των κύριων λειτουργιών της οικονομικής διαχείρισης στο πλαίσιο μεμονωμένων ομάδων.

Στην ομάδα των λειτουργιών χρηματοοικονομικής διαχείρισης ως σύστημα ελέγχου τα κύρια είναι:

Ανάπτυξη της οικονομικής στρατηγικής της επιχείρησης. Κατά τη διαδικασία υλοποίησης αυτής της λειτουργίας, με βάση τη γενική στρατηγική της οικονομικής ανάπτυξης της επιχείρησης και την πρόβλεψη της κατάστασης στη χρηματοπιστωτική αγορά, διαμορφώνεται ένα σύστημα στόχων και δεικτών στόχων χρηματοοικονομικής δραστηριότητας μακροπρόθεσμα. Καθορίζονται τα καθήκοντα προτεραιότητας και αναπτύσσεται η πολιτική των δράσεων της επιχείρησης προς τις κύριες κατευθύνσεις της οικονομικής της ανάπτυξης. Ωστόσο, η χρηματοοικονομική στρατηγική της επιχείρησης θεωρείται αναπόσπαστο μέρος της συνολικής στρατηγικής της οικονομικής της ανάπτυξης.

Διαμόρφωση αποτελεσματικών συστημάτων πληροφοριών που παρέχουν τεκμηρίωση εναλλακτικών επιλογών για αποφάσεις διαχείρισης. Κατά τη διαδικασία εφαρμογής αυτής της λειτουργίας, θα πρέπει να καθοριστεί το πεδίο και το περιεχόμενο των αναγκών πληροφόρησης της δημοσιονομικής διαχείρισης. έχουν δημιουργηθεί εξωτερικές και εσωτερικές πηγές πληροφοριών που ικανοποιούν αυτές τις ανάγκες. οργανωμένη συνεχής παρακολούθηση της χρηματοοικονομικής κατάστασης της επιχείρησης και των συνθηκών της χρηματοοικονομικής αγοράς.

Ανάλυση διαφόρων πτυχών των χρηματοοικονομικών δραστηριοτήτων της επιχείρησης. Κατά τη διαδικασία εφαρμογής αυτής της λειτουργίας, πραγματοποιείται μια ρητή και σε βάθος ανάλυση των μεμονωμένων χρηματοοικονομικών συναλλαγών. τα αποτελέσματα των χρηματοοικονομικών δραστηριοτήτων μεμονωμένων θυγατρικών, υποκαταστημάτων και "κέντρων ευθύνης" · γενικευμένα αποτελέσματα της οικονομικής δραστηριότητας της επιχείρησης στο σύνολό της και στο πλαίσιο των επιμέρους τομέων της.

Υλοποίηση του προγραμματισμού των οικονομικών δραστηριοτήτων της επιχείρησης στους κύριους τομείς της. Η εφαρμογή αυτής της λειτουργίας της χρηματοοικονομικής διαχείρισης συνδέεται με την ανάπτυξη ενός συστήματος τρεχόντων σχεδίων και λειτουργικών προϋπολογισμών για τους κύριους τομείς των χρηματοοικονομικών δραστηριοτήτων, διάφορες διαρθρωτικές μονάδες για την επιχείρηση στο σύνολό της. Η βάση αυτού του σχεδιασμού είναι η

αναπτυγμένη οικονομική στρατηγική της επιχείρησης, η οποία απαιτεί εξειδίκευση σε κάθε στάδιο της ανάπτυξής της.

Εφαρμογή αποτελεσματικού ελέγχου επί της εφαρμογής των εγκριθέντων αποφάσεων διαχείρισης στον τομέα των χρηματοοικονομικών δραστηριοτήτων. Η εφαρμογή αυτής της λειτουργίας της χρηματοοικονομικής διαχείρισης σχετίζεται με τη δημιουργία συστημάτων εσωτερικού ελέγχου στην επιχείρηση, τον διαχωρισμό των αρμοδιοτήτων ελέγχου των μεμονωμένων υπηρεσιών και των οικονομικών διαχειριστών. Είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθεί ένα σύστημα κινήτρων και κυρώσεων στο πλαίσιο των επικεφαλής και των διευθυντών μεμονωμένων διαρθρωτικών μονάδων της επιχείρησης για την εκπλήρωση ή μη εκπλήρωση των καθορισμένων στόχων χρηματοοικονομικών δεικτών, χρηματοοικονομικών προτύπων και προγραμματισμένων στόχων.

2.6 Λειτουργία Της Χρηματοοικονομικής Διαχείρισης Στις Επιχειρήσεις

Στην ομάδα της χρηματοοικονομικής διαχείρισης λειτουργεί ως ειδικός τομέας διαχείρισης επιχειρήσεων, οι κύριοι είναι:

1. Διαχείριση περιουσιακών στοιχείων.

Διαχείριση μη κυκλοφορούντων περιουσιακών στοιχείων (επάρκεια παγίων στοιχείων, ποσοστά απόσβεσης, δομή και όγκος των μακροπρόθεσμων χρηματοοικονομικών επενδύσεων) ·

Διαχείριση τρεχουσών περιουσιακών στοιχείων (να μην επιτρέπονται υπερβολικά αποθέματα, ληξιπρόθεσμες και υπερβολικές εισπρακτέες λογαριασμοί, για διατήρηση ρευστότητας κεφαλαίων)

Βελτιστοποίηση της σύνθεσης των περιουσιακών στοιχείων.

2. Διαχείριση κεφαλαίου.

Διαχείριση κεφαλαίου (το μέγεθος του εγκεκριμένου κεφαλαίου, αφενός, καθορίζεται από τη νομοθεσία, αφετέρου, οι δυνατότητες και το μέγεθος της επιχείρησης, ο λόγος του ταμείου κατανάλησης και του ταμείου κοινωνικής θείου καθορίζεται, αφενός, από το ποσό του κέρδους, από την άλλη πλευρά, από τους στόχους και τις αποφάσεις των χρηματοοικονομικών αρχών, οι πηγές δεν είναι ελεύθερες) ;

Δανεισμένο κεφάλαιο (η δομή του, ο όγκος του, εξαρτάται από τις αποφάσεις του οικονομικού διαχειριστή) ·

Βελτιστοποίηση της κεφαλαιακής διάρθρωσης (καθορίζεται η συνολική ανάγκη για κεφάλαιο για τη χρηματοδότηση των περιουσιακών στοιχείων της επιχείρησης, αναπτύσσεται ένα σύστημα μέτρων για την αναχρηματοδότηση του κεφαλαίου στους πιο αποτελεσματικούς τύπους περιουσιακών στοιχείων).

3. Διαχείριση επενδύσεων.

Πραγματική διαχείριση επενδύσεων (αξιολόγηση της ελκυστικότητας των μεμονωμένων πραγματικών έργων και χρηματοοικονομικών μέσων και επιλογή των πιο αποτελεσματικών από αυτά ·

Χαρτοφυλάκιο (επιλογή μορφών και δομή του επενδυτικού χαρτοφυλακίου).

Γενικά, οι λειτουργίες αυτής της διαχείρισης είναι ο σχηματισμός των πιο σημαντικών τομέων της επενδυτικής δραστηριότητας της επιχείρησης και η επιλογή των πιο αποτελεσματικών μορφών χρηματοδότησης επενδύσεων.

1. Διαχείριση ταμειακών ροών. Οι λειτουργίες αυτής της διαχείρισης είναι ο σχηματισμός εισερχόμενων και εξερχόμενων ταμειακών ροών της επιχείρησης, ο συγχρονισμός τους σε όγκο και σε χρόνο για μεμονωμένες προσεχείς περιόδους, η αποτελεσματική χρήση του υπολοίπου των προσωρινά δωρεάν περιουσιακών στοιχείων.

διαχείριση ταμειακών ροών λειτουργίας ·

για επένδυση

χρηματοοικονομική.

Διαχείριση χρηματοοικονομικού κινδύνου.

2. Διαχείριση της σύνθεσης των χρηματοοικονομικών κινδύνων (προσδιορίζεται η σύνθεση των χρηματοοικονομικών κινδύνων που ενέχει η οικονομική δραστηριότητα μιας δεδομένης επιχείρησης · \u200b\u200bto επίπεδο αυτών των κινδύνων και το ύψος των πιθανών χρηματοοικονομικών ζημιών που σχετίζονται με αυτά αξιολογούνται στο πλαίσιο μεμονωμένων πράξεων και γενικά για οικονομικές δραστηριότητες) ·
3. Πρόληψη (διαμορφώνεται ένα σύστημα μέτρων για την πρόληψη και την ελαχιστοποίηση ορισμένων χρηματοοικονομικών κινδύνων)

2.7 Η Προσφορά Ασφάλειας Της Χρηματοοικονομικής Διαχείρισης Στις Επιχειρήσεις

Αντί-κρίση οικονομική διαχείριση με την απειλή πτώχευσης. Κατά τη διαδικασία εφαρμογής αυτής της λειτουργίας, με βάση τη συνεχή παρακολούθηση της οικονομικής κατάστασης της επιχείρησης, διαγιγνώσκονται οι απειλές πτώχευσης. αξιολογείται το επίπεδο αυτής της απειλής

Χρησιμοποιούνται εσωτερικοί μηχανισμοί χρηματοοικονομικής σταθεροποίησης της επιχείρησης και, εάν είναι απαραίτητο, δικαιολογούνται οι κατευθύνσεις και οι μορφές αναδιοργάνωσής της.

- διαχείριση της εξάλειψης της αφερεγγυότητας ·
- αποκατάσταση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας ·
- εξασφάλιση οικονομικού ισοζυγίου ·

- διαχείριση αποκατάστασης.

Η διαδικασία διαχείρισης των οικονομικών δραστηριοτήτων μιας επιχείρησης σε οποιονδήποτε οργανισμό συνδυάζεται σε έναν συγκεκριμένο μηχανισμό. *Ο μηχανισμός χρηματοοικονομικής διαχείρισης είναι ένα σύστημα βασικών στοιχείων που ρυθμίζουν την ανάπτυξη και την εφαρμογή των αποφάσεων διαχείρισης στον τομέα των χρηματοοικονομικών δραστηριοτήτων μιας επιχείρησης.*

Εκτός από τους εσωτερικούς μηχανισμούς, η λήψη αποφάσεων διαχείρισης επηρεάζεται από:

Δηλώστε κανονιστική νομική ρύθμιση των οικονομικών δραστηριοτήτων της επιχείρησης. Η υιοθέτηση νόμων και άλλων κανονισμών που διέπουν τις χρηματοοικονομικές δραστηριότητες των επιχειρήσεων είναι μια από τις κατευθύνσεις για την εφαρμογή της εσωτερικής χρηματοοικονομικής πολιτικής του κράτους. Το νομικό και κανονιστικό πλαίσιο αυτής της πολιτικής ρυθμίζει τις χρηματοοικονομικές δραστηριότητες της επιχείρησης σε διάφορες μορφές.

Ο μηχανισμός αγοράς για τη ρύθμιση των χρηματοοικονομικών δραστηριοτήτων μιας επιχείρησης. Η προσφορά και η ζήτηση αποτελούν το επίπεδο τιμών, επιτοκίων, τιμών για μεμονωμένα χρηματοπιστωτικά μέσα, προσδιορίζουν το μέσο ποσοστό απόδοσης κεφαλαίου, καθορίζουν το σύστημα ρευστότητας μεμονωμένων αποθεμάτων και νομισματικών μέσων.

Καθώς οι σχέσεις αγοράς εμβαθύνουν, ο ρόλος του μηχανισμού αγοράς για τη ρύθμιση των χρηματοοικονομικών δραστηριοτήτων μιας επιχείρησης θα αυξηθεί.

- α) ανάπτυξη χαρακτηριστικών και αρχών διαχείρισης σε μια ασταθή οικονομική κατάσταση
- β) ένα σύστημα γνώσης για την αποτελεσματική διαχείριση των νομισματικών κεφαλαίων και των χρηματοοικονομικών πόρων των επιχειρήσεων για την επίτευξη στρατηγικών στόχων και την επίλυση τακτικών προβλημάτων και τη βελτίωση της απόδοσης
- γ) τη διαδικασία καθορισμού και επιρροής στόχων χρηματοοικονομικής διαχείρισης μέσω χρηματοοικονομικών μεθόδων τέχνης της διαχείρισης χρηματοοικονομικών πόρων
- δ) είδος επαγγελματικής δραστηριότητας που στοχεύει στη διαχείριση των χρηματοοικονομικών και οικονομικών δραστηριοτήτων της επιχείρησης βάσει σύγχρονων μεθόδων

2.8 Τα Καθήκοντα Της Χρηματοοικονομικής Διαχείρισης

Τα καθήκοντα της χρηματοοικονομικής διαχείρισης περιλαμβάνουν τα απαραίτητα στοιχεία για :

- α) την βελτιστοποίηση των ταμειακών ροών
- β) την εξασφάλιση του σταθερού οικονομικού ισοζυγίου της επιχείρησης μεγιστοποιώντας την αγοραία αξία μιας επιχείρησης

γ) διασφάλιση του σχηματισμού επαρκούς ποσού χρηματοοικονομικών πόρων σύμφωνα με τους στόχους της ανάπτυξης της επιχείρησης κατά την προσεχή περίοδο

2.9 Οντότητες Της Χρηματοοικονομικής Διαχείρισης

Οι οντότητες διαχείρισης δεν μπορούν να είναι

- α) αξιωματούχοι της χρηματοοικονομικής υπηρεσίας ή εργαζόμενοι που πραγματοποιούν σκόπιμη διαχείριση των ταμειακών ροών, της κυκλοφορίας αξίας και των οικονομικών πόρων της επιχείρησης
- β) ένα σύνολο προϋποθέσεων για την εφαρμογή των ταμειακών ροών, της κυκλοφορίας αξίας, της κυκλοφορίας των χρηματοοικονομικών πόρων και των οικονομικών σχέσεων
- γ) ταμειακές ροές και οικονομικοί πόροι της επιχείρησης
- δ) χρηματοοικονομική υποδομή της επιχείρησης

2.10 Σύστημα Χρηματοοικονομικής Διαχείρισης

Ένα σύστημα οικονομικής διαχείρισης επιχειρήσεων είναι

- α) χρηματοοικονομικές συσκευές
- β) οικονομικός μηχανισμός
- γ) χρηματοοικονομική πολιτική
- δ) χρηματοοικονομική στρατηγική

2.11 Πρωταρχικό Κόστος

Το πρωταρχικό κόστος ορίζεται ως

- α) κόστος αγοράς κινητών αξιών
- β) κόστος πρώτων υλών, υλικών, μισθών των εργαζομένων
- γ) κόστος επιχείρησης για την παραγωγή και πώληση προϊόντων

2.12 Η Οικονομική Πολιτική Της Χρηματοοικονομικής Διαχείρισης Στις Επιχειρήσεις

Η οικονομική πολιτική της επιχείρησης είναι

- α) χρηματοοικονομικός μηχανισμός, ο οποίος αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του συστήματος διαχείρισης παραγωγής
- β) ένα σύνολο τομέων οικονομικών σχέσεων στην επιχείρηση
- γ) δραστηριότητα της επιχείρησης για τη σκόπιμη χρήση χρηματοδότησης

2.13 Η Οικονομική Στρατηγική

Η οικονομική στρατηγική για τις επιχειρήσεις είναι:

- α) ανάπτυξη νέων μορφών και μεθόδων διανομής επιχειρηματικών κεφαλαίων
- β) επίλυση προβλημάτων συγκεκριμένου σταδίου ανάπτυξης των οικονομικών της εταιρείας
- γ) ορισμός μακροπρόθεσμης πορείας στον τομέα της χρηματοδότησης των επιχειρήσεων με στόχο την επίλυση προβλημάτων μεγάλης κλίμακας

2.14 Στάδια Ανάπτυξης Χρηματοοικονομικής Διαχείριση

Στην πραγματικότητα, υπό την επίδραση των αλλαγών στο εξωτερικό περιβάλλον σε κάθε ιστορικό στάδιο της διαδικασίας μετάβασης σε μια οικονομία της αγοράς, ο οργανισμός αλλάζει, μεταβαίνοντας από τη μία φάση του κύκλου ζωής του στην άλλη. Κατά συνέπεια, το σύστημα οικονομικής διαχείρισης (προσέγγιση κατάστασης) πρέπει επίσης να αλλάξει σε αυτό.

Η λειτουργία οποιασδήποτε επιχειρηματικής οντότητας στις φάσεις του κύκλου ανάπτυξής της αποτελείται από μεγάλο αριθμό διαφορετικών διαδικασιών και υπο-διεργασιών. Ανάλογα με τη φάση του κύκλου, τον τύπο του θέματος, το μέγεθος και τον τύπο δραστηριότητάς του, οι μεμονωμένες διαδικασίες μπορούν να πάρουν ηγετική θέση σε αυτό, ενώ μερικές μπορεί είτε να απουσιάζουν είτε να πραγματοποιούνται σε πολύ μικρό μέγεθος. Ωστόσο, παρά την τεράστια ποικιλία διαδικασιών, είναι δυνατό να προσδιοριστούν οι κύριες διαδικασίες που καλύπτουν τις δραστηριότητες οποιουδήποτε εμπορικού οργανισμού.

Έτσι, η οικονομική διαχείριση είναι ένα σύστημα που έχει συγκεκριμένα μοτίβα και χαρακτηριστικά, πιο συγκεκριμένα, ένα υποσύστημα στο σύστημα διαχείρισης επιχειρήσεων. Η εφαρμογή του αποσκοπεί στην επίτευξη των γενικών στόχων της διαχείρισης των επιχειρήσεων. Ως διαχειριζόμενο σύστημα, η οικονομική διαχείριση υπόκειται σε μεγάλο βαθμό σε κυβερνητικούς κανονισμούς μέσω φόρων, αδειών, τιμολογίων, ποσοστών αναχρηματοδότηση

κ.λπ. Ένα διαχειριζόμενο σύστημα σημαίνει ότι η οικονομική διαχείριση είναι ένα αντικείμενο διαχείρισης που επηρεάζεται από τη ροή των αποφάσεων διαχείρισης.

Επομένως, η κύρια αρχή για την τεκμηρίωση της μεθόδου σχηματισμού ενός συστήματος χρηματοοικονομικής διαχείρισης θα είναι η αρχή της συνοχής.

Από την άλλη πλευρά, η ίδια η οικονομική διαχείριση είναι ένα σύστημα αλληλένδετων στοιχείων. Στο πλαίσιο του, διακρίνονται τα ακόλουθα στοιχεία: οργανωτική δομή, προσωπικό, μέθοδοι, εργαλεία, υποστήριξη πληροφοριών, τεχνικά μέσα που επηρεάζουν την επίλυση στρατηγικών και επιχειρησιακών ζητημάτων χρηματοοικονομικής διαχείρισης, σχηματίζοντας έτσι την οικονομική πολιτική του οργανισμού, ο οποίος μεσολαβεί στην επίλυση προβλημάτων παραγωγής και σχέσεων με προϋπολογισμός, επενδυτές, ιδιοκτήτες και εργολάβοι. Οι αποφάσεις του τελευταίου, με τη σειρά τους, προσαρμόζουν τη λειτουργία του συστήματος χρηματοοικονομικής διαχείρισης, το οποίο είναι απαραίτητο για την προσαρμογή στις αλλαγές στο εξωτερικό περιβάλλον.

Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι τα στοιχεία του συστήματος οικονομικής διαχείρισης δεν πρέπει να λειτουργούν ξεχωριστά, αλλά σε συνδυασμό, λαμβάνοντας υπόψη τις φάσεις του κύκλου ζωής της ανάπτυξης του οργανισμού. Μόνο τότε μπορούμε να μιλήσουμε για ένα σύστημα και, στη συνέχεια, να προκύψει συνεργιστικό αποτέλεσμα, το οποίο θα οδηγήσει σε αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας και (ή) μείωση του κόστους παραγωγής. Αυτό το αποτέλεσμα συνέργειας είναι μεγαλύτερο από το απλό άθροισμα της ατομικής προσπάθειας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΟΡΓΑΝΙΚΑ ΕΞΟΔΑ ΚΑΤ' ΕΙΔΟΣ(ΟΜΑΔΑ6)

3.1 Έννοια Και Ορισμός Εξόδων

Έξοδο είναι κάθε μείωση που παρουσιάζουν τα οικονομικά στοιχεία μιας επιχείρησης κατά τη διάρκεια της λογιστικής χρήσης υπό τη μορφή μείωσης του Ενεργητικού ή αύξησης των Υποχρεώσεων.

Εάν υπάρχει εκροή χρηματοοικονομικών πόρων (συνήθως μετρητών) στην επιχείρηση, τότε η μείωση της Καθαρής Θέσης συνοδεύεται από μείωση του Ενεργητικού.

Εάν υπάρχει αύξηση μελλοντικής εκροής πόρων, τότε η μείωση της Καθαρής Θέσης συνοδεύεται από αύξηση των στοιχείων των Υποχρεώσεων.

3.2 Δραστηριότητες Της Επιχείρησης Με Βάση Τα Έξοδα

Οι δραστηριότητες της επιχείρησης που προξενούν έξοδα είναι η:

- Ανάλωση ή χρησιμοποίηση από την επιχείρηση στοιχείων του Ενεργητικού της
- Χρησιμοποίηση υπηρεσιών τρίτων
- Χρησιμοποίηση στοιχείων Ενεργητικού τρίτων

Παράδειγμα:

Καθώς η επιχείρηση αναλώνει καύσιμα ή υλικά, το κόστος τους μετατρέπεται σε έξοδα (καύσιμα αναλωθέντα, υλικά συσκευασίας αναλωθέντα). Επίσης το κόστος των εμπορευμάτων μετασχηματίζεται στο έξοδο κόστος πωληθέντων κατά την παράδοση των πωληθέντων στον αγοραστή.

Όταν χρησιμοποιούμε στοιχεία του πάγιου ενεργητικού (εκτός της γης), αναλώνουμε μέρος από το απόθεμα των υπηρεσιών τους, με αποτέλεσμα να μετατρέπεται το κόστους τους στο έξοδο της απόσβεσης.

Η χρησιμοποίηση υπηρεσιών τρίτων, (π.χ. δικηγόρων, συμβούλων, γιατρών) οδηγεί στα έξοδα μισθοί, ημερομίσθια, πάγιες αμοιβές τρίτων, προμήθειες των πωλητών και μεσιτείες τρίτων. Επίσης σημαντικά έξοδα είναι αυτά που οφείλονται στη χρησιμοποίηση στοιχείων ενεργητικού τρίτων όπως τα ενοίκια και οι χρεωστικοί τόκοι.

Δεν θεωρείται έξοδο η επιστροφή κεφαλαίων από την επιχείρηση στους φορείς της, αν και προκαλεί μείωση της Καθαρής Θέσης και ισόποση μείωση του Ενεργητικού της. Ο λόγος είναι ότι δεν οφείλεται σε ανάλωση ή χρησιμοποίηση στοιχείων του Ενεργητικού της επιχείρησης, χρησιμοποίηση υπηρεσιών τρίτων ή χρησιμοποίηση στοιχείων Ενεργητικού τρίτων.

3.3 Διακρίσεις Εξόδων

Τα έξοδα διακρίνονται σε:

- Λειτουργικά και μη Λειτουργικά
- Τακτικά και Έκτακτα
- Πραγματοποιημένα και Τεκμαρτά
- Ταμειακά και μη Ταμειακά

3.3.1 Λειτουργικά Και Μη Λειτουργικά Έξοδα

Λειτουργικά είναι τα έξοδα που οφείλονται σε συνήθεις δραστηριότητες της επιχείρησης. (π.χ. κόστος πωληθέντων, έξοδα μεταφοράς εμπορευμάτων, ενοίκια, αποσβέσεις, χρεωστικοί τόκοι, μισθοί, ημερομίσθια, μεσιτείες, ανάλωση υλικών κτλ.)

Μη Λειτουργικά είναι όσα οφείλονται σε ασυνήθιστες δραστηριότητες ή σε διάφορα έκτακτα γεγονότα. (π.χ. έξοδα προηγούμενων χρήσεων, πρόστιμα, χρεωστικές συναλλαγματικές διαφορές κτλ.)

Μια εκτενέστερη ανάλυση και διάκριση των λειτουργικών Έξοδών είναι:

- Δεδουλευμένα και μη Δεδουλευμένα
- Ειδικά (άμεσα) και Γενικά (έμμεσα)
- Σταθερά και Μεταβλητά
- Χρήσης και Κεφαλαιοποιημένα

Δεδουλευμένα είναι τα πραγματοποιημένα έξοδα.

Μη δεδουλευμένα είναι τα έξοδα που έχει προπληρώσει η επιχείρηση αλλά δεν έχουν ακόμα δουλευτεί, δηλαδή δεν έχει χρησιμοποιήσει ακόμα τις υπηρεσίες των τρίτων. Πρόκειται για προπληρωμένα έξοδα, τα οποία υποδηλώνουν απαίτηση της επιχείρησης έναντι τρίτων να της προσφέρουν τις αντίστοιχες υπηρεσίες.

Άμεσα ή Ειδικά είναι τα έξοδα που συσχετίζονται με ορισμένη δραστηριότητα. Τα έξοδα μεταφοράς, τα ασφάλιστρα, οι προμήθειες, τα έξοδα φόρτωσης και εκφόρτωσης εμπορευμάτων, τα εργατικά, οι αναλωθείσες πρώτες ύλες είναι παραδείγματα άμεσων εξόδων, γιατί συσχετίζονται με τις ενέργειες της αγοράς και πώλησης εμπορευμάτων.

Έμμεσα ή Γενικά είναι τα έξοδα διαφήμισης, οι χρεωστικοί τόκοι, τα ενοίκια ή η απόσβεση κτιρίων κεντρικών γραφείων και άλλα έξοδα τα οποία δεν μπορούμε ή είναι οικονομικά ασύμφορο να τα συσχετίσουμε με ορισμένη δραστηριότητα ή κάποιο στοιχείο του Ενεργητικού.

Σταθερά είναι τα έξοδα, το ύψος των οποίων δεν μεταβάλλεται σε σχέση με το επίπεδο της παραγωγικής δραστηριότητας της επιχείρησης. (π.χ. αποσβέσεις, ενοίκια, έξοδα συντήρησης κτλ)

Μεταβλητά έξοδα είναι οι μισθοί, οι αναλωθείσες πρώτες ύλες, τα αναλωθέντα υλικά, τα μεταφορικά έξοδα κτλ.

Έξοδα χρήσης είναι όλα τα λειτουργικά έξοδα, από τα οποία προσδοκούμε ότι θα προκύψουν έσοδα μόνο στην παρούσα λογιστική χρήση. (π.χ. κόστος πωληθέντων, μισθοί, ενοίκια)

Τα Κεφαλαιοποιημένα έξοδα ή έξοδα πολυετούς απόσβεσης είναι τα έξοδα από τα οποία προσδοκούμε ότι θα έχουμε έσοδα τόσο στην παρούσα χρήση όσο και στις επόμενες χρήσεις. (π.χ. έξοδα ίδρυσης και οργάνωσης της επιχείρησης, έξοδα ίδρυσης υποκαταστημάτων, έξοδα έκδοσης μετοχών κ.α.)

Τα έξοδα αυτά θεωρούνται στοιχεία του μη Κυκλοφορούντος Ενεργητικού και αποσβένονται.

Τα προπληρωμένα έξοδα δεν είναι έξοδα, αλλά απαιτήσεις έναντι τρίτων να επιτρέψουν στην επιχείρηση να χρησιμοποιήσει τις υπηρεσίες τους ή τα στοιχεία του Ενεργητικού τους, για τα οποία προπλήρωσε.

Παράδειγμα:

Όταν κάποιος πληρώνει δίδακτρα, έχει απαίτηση έναντι του φροντιστηρίου να προσφέρει τις αντίστοιχες υπηρεσίες. Η απαίτηση μετατρέπεται στο έξοδο δίδακτρα καθώς παρακολουθεί τα σχετικά μαθήματα.

Διευκρινίζεται ότι μόνο τα λειτουργικά έξοδα συμβάλλουν στη δημιουργία εσόδων. Αυτό συμβαίνει γιατί προσδοκούμε ότι μέσω αυτών θα επιτύχουμε αντίστοιχα έσοδα. Η απόσβεση ενός μηχανήματος είναι λειτουργικό έξοδο, γιατί με τη συμβολή του μηχανήματος παράγουμε προϊόντα, τα οποία όταν πωληθούν θα αποφέρουν έσοδα.

Κάτι παρόμοιο δεν συμβαίνει με τα μη λειτουργικά έσοδα. Για παράδειγμα, κανείς δεν περιμένει ότι θα έχει κάποιο έσοδο, πληρώνοντας ένα φορολογικό πρόστιμο.

3.3.2 Τακτικά Και Έκτακτα Έξοδα

Τακτικά είναι τα έξοδα που επαναλαμβάνονται σε τακτά χρονικά διαστήματα και είναι σε κάποιο βαθμό προβλέψιμα.

Έκτακτα είναι τα έξοδα που δεν επαναλαμβάνονται και οφείλονται συνήθως σε ασυνήθιστες δραστηριότητες ή γεγονότα που δεν μπορούν να προβλεφθούν.

3.3.3 Πραγματοποιημένα Και Τεκμαρτά Έξοδα

Πραγματοποιημένα είναι τα έξοδα που έχουν δουλευτεί και το μέγεθος τους υπόκειται σε επακριβή μέτρηση.

Τεκμαρτά ή Υπολογιστικά είναι όσα δεν οφείλονται σε κάποιο λογιστικό γεγονός αλλά τεκμαίρονται. Για παράδειγμα, ο όρος τεκμαρτό ενοίκιο υποδηλώνει το ενοίκιο που θα πληρώναμε για το ακίνητο που χρησιμοποιούμε, αν δεν ήταν δικό μας. Είναι ευνόητο ότι τα τεκμαρτά έξοδα δεν επηρεάζουν το ύψος της Καθαρής Θέσης.

3.3.4 Ταμειακά και μη Ταμειακά έξοδα

Ταμειακά έξοδα είναι αυτά που προκαλούν ταμειακή εκροή. (π.χ. μισθοί, τόκοι, ενοίκια). Το μόνο μη ταμειακό έξοδο είναι η απόσβεση.

3.4 Χρόνος Αναγνώρισης Των Εξόδων

Ο χρόνος που αναγνωρίζονται τα έξοδα, δηλαδή το πότε θα καταχωρηθούν στα λογιστικά βιβλία από την στιγμή πραγματοποίησής τους, εξαρτάται από το αν χρησιμοποιείται το σύστημα της λογιστικής των δεδουλευμένων εσόδων και εξόδων ή της Ταμειακής Λογιστικής.

3.4.1 Λογιστική Των Δεδουλευμένων Εξόδων

Στη λογιστική των δεδουλευμένων εσόδων και εξόδων, ο χρόνος πραγματοποίησης των εξόδων αποδεδεσμεύεται από το χρόνο της πληρωμής τους. Δηλαδή είναι δυνατόν πρώτα να πληρώνουμε τα έξοδα και μετά να τα πραγματοποιούμε ή πρώτα να τα πραγματοποιούμε και μετά να τα πληρώνουμε.

Παράδειγμα:

Υπάρχουν έξοδα που δεν συνδέονται άμεσα με τη δημιουργία συγκεκριμένων εσόδων όπως είναι οι αποσβέσεις, τα ενοίκια, οι χρεωστικοί τόκοι, οι μισθοί της διοίκησης, οι αμοιβές των εξωτερικών ελεγκτών και των νομικών συμβούλων.

Ο χρόνος πραγματοποίησης τους είναι η λογιστική χρήση μέσα στην οποία χρησιμοποιεί η επιχείρηση τα στοιχεία του Ενεργητικού της, τις υπηρεσίες τρίτων ή τα στοιχεία του Ενεργητικού τρίτων.

Επίσης τα έξοδα παραγωγής προϊόντων δεν συνδέονται άμεσα με πραγματοποίηση εσόδων, γιατί πρώτα μετατρέπονται σε στοιχείο του κυκλοφορούντος Ενεργητικού (π.χ. απόθεμα προϊόντων) και μετά όταν πωληθούν τα προϊόντα μετασχηματίζονται στο έξοδο κόστος πωληθέντων. Είναι το τελευταίο που συνδέεται τελικά με το έσοδο από την πώληση.

Τα προπληρωμένα έξοδα δεν είναι έξοδα, αλλά απαιτήσεις έναντι τρίτων να επιτρέψουν στην επιχείρηση να χρησιμοποιήσει τις υπηρεσίες τους ή τα στοιχεία του Ενεργητικού τους, για τα οποία προπλήρωσε.

Όταν προπληρώνει μια επιχείρηση ένα δικηγόρο, έχει απαίτηση έναντι του δικηγόρου να της προσφέρει τις αντίστοιχες υπηρεσίες. Η απαίτηση της μετατρέπεται στο έξοδο αμοιβές καθώς προσφέρονται οι υπηρεσίες.

3.4.2 Ταμειακή Λογιστική

Στην Ταμειακή Λογιστική ο χρόνος πραγματοποίησης του εξόδου είναι ο χρόνος πληρωμής του.

Παράδειγμα:

Το ενοίκιο του Ιουνίου 20X6 θα θεωρηθεί ως έξοδο όχι στο τέλος του μήνα, αλλά όποτε το πληρώσουμε.

Για τα περισσότερα είδη εξόδων, ο χρόνος της πραγματοποίησης τους ταυτίζεται με αυτόν του εσόδου, το οποίο προκύπτει από αυτά. Για παράδειγμα, το κόστος πωληθέντων εμπορευμάτων και οι προμήθειες των πωλητών είναι έξοδα που γίνονται προκειμένου να επιτύχουμε έσοδα από πωλήσεις.

Επειδή συσχετίζονται άμεσα με τις πωλήσεις, ο χρόνος της πραγματοποίησης τους είναι αυτός της πραγματοποίησης των εσόδων από πωλήσεις. Μπορεί ο χρόνος αυτός να είναι ένα χρονικό σημείο ή μια χρονική περίοδος, στη διάρκεια της οποίας πραγματοποιούνται τα αντίστοιχα έσοδα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΑΝΑΛΥΣΗ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΩΝ 6^{ης} ΟΜΑΔΑΣ

4.1 Λογαριασμός: 60 «Αμοιβές Και Έξοδα Προσωπικού»

Στο λογαριασμό 60 Αμοιβές και έξοδα προσωπικού καταχωρούνται όλες οι αμοιβές που καταβάλλονται στο προσωπικό που συνδέεται με την επιχείρηση με σύμβαση μισθώσεως εξαρτημένης εργασίας καθώς και όλα τα έξοδα που πραγματοποιούνται για το προσωπικό αυτό (όπως έξοδα στεγάσεως, είδη ενδύσεως, έξοδα λειτουργίας κυλικείου-εστιατορίου, έξοδα ιατροφαρμακευτικής περιθάλψεως, ασφάλιστρα ομαδικής ασφαλίσεως κ.λπ.)

Αντίθετα οι καταβαλλόμενες αμοιβές για εργασίες και υπηρεσίες τρίτων οι οποίοι δεν συνδέονται με την επιχείρηση με σύμβαση μισθώσεως εξαρτημένης εργασίας, καταχωρούνται στο λογαριασμό 61 αμοιβές και έξοδα τρίτων.

Δηλαδή το κριτήριο της διακρίσεως είναι καθαρά νομικό και γίνεται σύμφωνα με την νομική φύση της συμβάσεως που συνδέει τον παρέχοντα την εργασία με την επιχείρηση η οποία προσδιορίζεται με βάση τα πραγματικά στοιχεία.

Συνεπώς ο τρόπος υπολογισμού της αμοιβής (μηνιαίος ή ημερήσιος μισθός, ποσοστά επί των πωλήσεων, με το κομμάτι κ.λπ.) καθώς και ο ασφαλιστικός φορέας (ΙΚΑ ή ταμείο εμπόρων κ.λπ.) αποτελούν μόνο ενδείξεις, σημαντικές ίσως, περί της νομικής φύσεως της σχετικής συμβάσεως, αλλά δεν προσδιορίζουν αναγκαίως και το λογαριασμό που πρέπει να καταχωρούνται οι αντίστοιχες αμοιβές, γιατί όπως προαναφέρθηκε, αποκλειστικό κριτήριο καθορισμού του λογαριασμού αποτελεί η νομική φύση της σχέσεως που συνδέει τον παρέχοντα την εργασία με την επιχείρηση.

Στους λογαριασμούς 60.00 αμοιβές έμμισθου προσωπικού και 60.01 αμοιβές ημερομισθίου προσωπικού καταχωρούνται οι κάθε είδους αμοιβές του έμμισθου και ημερομισθίου προσωπικού αντίστοιχα. Οι λογαριασμοί αυτοί χρεώνονται με βάση μισθοδοτικές καταστάσεις η' ατομικές εκκαθαρίσεις με τις ονομαστικές (μικτές) αποδοχές του προσωπικού με πίστωση:

- των λογαριασμών 33.00 , 33.01, και 33.02 με τα ποσά που ενδεχόμενα παρακρατούνται για την εξόφληση προκαταβολών, χρηματικών διευκολύνων και δανείων,
- των οικείων υπολογαριασμών των λογαριασμών 54 και 55, με τα ποσά που παρακρατούνται από τις αποδοχές του προσωπικού για φόρους, χαρτόσημο και εισφορές υπέρ των ασφαλιστικών οργανισμών,
- του λογαριασμού 53.00, με τα καθαρά ποσά που καταβάλλονται στο προσωπικό με χρέωση του λογαριασμού αυτού.

Στο λογαριασμό 60.00 καταχωρούνται και οι αποδοχές που καταβάλλονται σε διευθυντές, γενικούς διευθυντές και μέλη του διοικητικού συμβουλίου ανώνυμων εταιριών για υπηρεσίες που παρέχουν στη επιχείρηση με βάση την σύμβαση μίσθωσης εργασίας όπως για το λοιπό έμμισθο

προσωπικό. Στο λογαριασμό 60.00 καταχωρούνται και οι πάγιες αντιμισθίες των δικηγόρων οι οποίες θεωρούνται ως εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες .

Σε περίπτωση που η επιχείρηση αδυνατεί ή δεν θέλει να παρακολουθεί χωριστά τα οικογενειακά επιδόματα και τις αμοιβές μαθητευομένων στους προαιρετικούς τριτοβάθμιους λογαριασμούς 60.00.01, 60.00.012, 60.01.01 και 60.01.12 έχει την δυνατότητα να παρακολουθεί τις 8 κατηγορίες αυτές αμοιβών προσωπικού μαζί με τις τακτικές αποδοχές, στους λογαριασμούς 60.00.00 και 60.01.00 κατά περίπτωση.

Στους υπολογαριασμούς του 60.00 και του 60.01 καταχωρούνται και οι αμοιβές που υπολογίζονται με το κομμάτι ή με το ποσοστό επί των πωλήσεων . Αν όμως τα πρόσωπα που λαμβάνουν τις αμοιβές αυτές δεν συνδέονται με την επιχείρηση με σύμβαση μισθώσεως εξαρτημένης εργασίας αλλά είναι τρίτοι οι αμοιβές τους καταχωρούνται στο λογαριασμό 61.02 «λοιπές προμήθειες τρίτων».

Στο λογαριασμό 60.02 παρερχόμενες παροχές και έξοδα προσωπικού καταχωρούνται τα ποσά που αντιπροσωπεύουν, εκτός από τις αμοιβές και εργοδοτικές εισφορές, λοιπές παροχές και έξοδα που πραγματοποιούνται για το προσωπικό της επιχείρησης. Στις περιπτώσεις εκείνες που η επιχείρηση κρίνει σκόπιμο να παρακολουθεί τα διάφορα είδη που προορίζονται για το προσωπικό της π.χ. είδη ένδυσης ή φάρμακα σε λογαριασμούς αποθεμάτων κατά την αγορά των ειδών αυτών χρεώνονται οι οικείοι υπολογαριασμοί του λογαριασμού 25 «αναλώσιμα υλικά».

Τα συμβολικά ποσά που ενδεχόμενα εισπράττονται από το προσωπικό ή λογίζονται σε βάρος του για συμμετοχή στα παραπάνω έξοδα φέρονται σε πίστωση του λογαριασμού 75.01 «έσοδα από παροχή υπηρεσιών στο προσωπικό».

Οι χορηγήσεις προϊόντων στο προσωπικό καταχωρούνται με το κόστος παραγωγής τους στη χρέωση του λογαριασμού 60.02.07 «αξία χορηγήσεων αποθεμάτων» με πίστωση του λογαριασμού 78.10.00 «αξία χορηγήσεων αποθεμάτων στο προσωπικό».

Η αξία των χορηγούμενων στο προσωπικό προϊόντων, σύμφωνα με τις διατάξεις θεωρείται αυτοπαράδοση αγαθών και υπόκειται σε ΦΠΑ, ο οποίος δεν αναγνωρίζεται για έκπτωση από το ΦΠΑ εκρών, εκπίπτει όμως από τα ακαθάριστα έσοδα της επιχείρησης σαν δαπάνη της.

Στους λογαριασμούς 60.03 «εργοδοτικές εισφορές και επιβαρύνσεις εμμίσθου προσωπικού» και 60.04 «εργοδοτικές εισφορές και επιβαρύνσεις ημερομίσθιου προσωπικού», καταχωρούνται τα ποσά των εργοδοτικών εισφορών και λοιπών επιβαρύνσεων που αναλογούν στις αποδοχές που καταβάλλονται στο έμμισθο και ημερομίσθιο προσωπικό της επιχείρησης με αντίστοιχη πίστωση των οικίων υπολογαριασμών των λογαριασμών 54 και 55.

Τα ποσά προστίμων και προσαυξήσεων που ενδεχόμενα επιβάλλονται στις εισφορές π.χ λόγω καθυστερημένης καταβολής τους καταχωρούνται αν αφορούν την χρήση στο λογαριασμό 81.00 «έκτακτα και ανόργανα έξοδα» αν όμως αφορούν προηγούμενες χρήσεις έστω και αν βεβαιώνονται μέσα στη χρήση στο λογαριασμό 82.00 «έξοδα προηγούμενων χρήσεων».

Ο λογαριασμός 60.05 «αποζημιώσεις απολύσεως ή εξόδου από την υπηρεσία» πρέπει να χρησιμοποιείται μόνο όταν καταβάλλεται στον υποχωρούντα ποσό μεγαλύτερο της

σχηματισμένης, γι' αυτόν, προβλέψεως και εφόσον τμήμα του επιπλέον αυτού ποσού αντιστοιχεί στην κλεισμένη χρήση επισημαίνεται ότι τα καταβαλλόμενα ποσά αποζημιώσεων σε εργαζόμενους που απολύονται ή αποχωρούν για συνταξιοδότηση, για τα οποία δεν έχουν σχηματισθεί αντίστοιχες προβλέψεις, διασπώνται και καταχωρούνται στο λογαριασμό 82.00 «έξοδα προηγούμενων χρήσεων», εκείνα που αφορούν προηγούμενες χρήσεις καταβάλλονται για παραχθείσα εργασία σε προηγούμενες χρήσεις.

Στο λογαριασμό 60.05 το τμήμα που αφορά την κλεισμένη χρήση.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΕΓΓΡΑΦΗΣ:

Ο εργαζόμενος «Α» που εργάζεται στην εταιρία Μανωλένα Α.Ε βάση σύμβασης αναφέρεται μικτός μισθός 756,72 είχε συμμετοχή στην ασφάλεια του βάση της ασφαλιστικής νομοθεσίας ως προς το ΙΚΑ 13,45% ως προς το ΤΑΞΥ 6% (+0,29). Η εταιρία από την μεριά της είχε συμμετοχή στην ασφάλεια του εργαζόμενου ως προς το ΙΚΑ 22,96% και ως προς το ΤΑΞΥ 7,10%. Οι αποδοχές του εργαζόμενου δεν ήταν τέτοιες ώστε να προβλέπετε παρακράτηση φόρου. Η εγγραφή της μισθοδοσίας έχει ως εξής:

60.00.000	Τακτικές Αποδοχές	756,72	
60.03.000	Εργοδοτικές Εισφορές ΙΚΑ (18,39%)	173,74	
60.03.020	Εργοδοτικές Εισφορές ΤΑΞΥ (7,10%)	53,73	
	53.00.001	Εργαζόμενος «Α»	609,25
	55.00.000	ΙΚΑ	275,52
	55.02.000	ΤΑΞΥ	99,42

4.2 Λογαριασμός 61 «Αμοιβές Και Έξοδα Τρίτων»

Στον λογαριασμό 61 «αμοιβές και έξοδα τρίτων» καταχωρούνται οι αμοιβές και τα έξοδα που λογίζονται από την επιχείρηση για εργασίες τρίτων οι οποίοι δε συνδέονται με αυτή με σχέση εξαρτημένης εργασίας.

Ειδικότερα στους υπολογαριασμούς του 61 καταχωρούνται οι ακόλουθες περιπτώσεις αμοιβών και εξόδων :

- α) Στους λογαριασμούς 61.00 και 61.01 και τους υπολογαριασμούς τους καταχωρούνται οι αμοιβές και τα έξοδα των ελεύθερων επαγγελματιών ή σε μη ελεύθερους επαγγελματίες εφόσον οι αμοιβές και τα έξοδα αυτά υπόκεινται σε παρακράτηση φόρου εισοδήματος. Όταν τα έξοδα που καταβάλλονται σε τρίτους δεν υπόκεινται σε παρακράτηση φόρου εισοδήματος, καταχωρούνται στους υπολογαριασμούς 64.98.02, 64.98.04, και 64.98.05 ανάλογα της περιπτώσεως, ενώ οι αμοιβές τους είτε υπόκεινται σε παρακράτηση φόρου είτε όχι καταχωρούνται στους υπολογαριασμούς του 61. Οι αμοιβές των τρίτων που δεν υπόκεινται σε παρακράτηση καταχωρούνται στο λογαριασμό 61.98 «λοιπές αμοιβές τρίτων».

β) Στο λογαριασμό 61.02 καταχωρούνται οι προμήθειες που καταβάλλονται σε τρίτους για αγορές ή πωλήσεις που διενήργησαν οι τρίτοι για λογαριασμό της επιχείρησης για μεσιτείες.

γ) Στο λογαριασμό 61.03 καταχωρούνται οι αμοιβές επεξεργασίας που καταβάλλονται σε τρίτους. Στις περιπτώσεις που η αμοιβή επεξεργασίας του τρίτου καταβάλλεται σε είδος, με παρακράτηση ορισμένης ποσότητας από το παραγόμενο είδος εφαρμόζονται τα ακόλουθα:

γα) Κατά την αποστολή της σχετικής ποσότητας των προς επεξεργασία πρώτων υλών στον τρίτο (φασιονίστα) θα χρεωθεί με την αξία κτήσεως ο λογαριασμός 94.24.97 «πρώτες και βοηθητικές ύλες σε τρίτους» με πίστωση του οικείου.

γβ) Μετά την επεξεργασία, ο κύριος των αγαθών εκδίδει και αποστέλλει στο φασιονίστα τιμολόγιο πωλήσεως για την αμοιβή του στο οποίο αποτιμά με ευρώ την αμοιβή του φασιονίστα σε είδος, με βάση το συνολικό κόστος κτήσεως στις επεξεργασθείσας από τον τρίτο πρώτης ύλης και της ποσότητας του έτοιμου ή ημιέτοιμου προϊόντος που παραλαμβάνει ο κύριος, από την οποία έχει αναιρεθεί η αμοιβή σε είδος του τρίτου (δηλαδή διαιρείται το κόστος κτήσεως της επεξεργασθείσας πρώτης ύλης δια της ποσότητας του έτοιμου ή ημιέτοιμου προϊόντος που παράχθηκε, μειωμένης με την ποσότητα της αμοιβής του τρίτου).

γγ) Στο τιμολόγιο αυτό υπολογίζεται και ΦΠΑ. Τελειώνοντας την επεξεργασία ο φασιονίστα εκδίδει και αποστέλλει στον κύριο των αγαθών ή αθεώρητη εκκαθάριση ή θεωρημένο τιμολόγιο παροχής υπηρεσιών που αναγράφει, μεταξύ των άλλων, και την αμοιβή του σε είδος, την οποία μετατρέπει σε ευρώ σύμφωνα με το τιμολόγιο πωλήσεως του κυρίου των αγαθών και υπολογίζει και τον αναλογούντα ΦΠΑ.

Στη συνέχεια η επιχείρηση διενεργεί, κατά τα γνωστά, λογιστικές εγγραφές συγκεντρώσεως των εξόδων επεξεργασίας σε οικείο υπολογαριασμό του 92.00 καθώς και υπολογισμού του κόστους παραγωγής σε υπολογαριασμό του 93 και του μικτού αποτελέσματος σε υπολογαριασμό του 96.71

δ) Στο λογαριασμό 61.98.00 καταχωρούνται τα ποσά που λογίζονται και καταβάλλονται σε τρίτους κάθε χρόνο για την παραχώρηση, από αυτούς, στην επιχείρηση του δικαιώματος χρήσεως σημάτων, μεθόδων παραγωγής ή διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας. Τα ποσά που καταβάλλονται εφάπαξ για την παραχώρηση της χρήσεως των δικαιωμάτων και των προνομίων αυτών για περισσότερα χρόνια, καταχωρούνται στην χρέωση των οικείων υπολογαριασμών του 16.01 «δικαιώματα βιομηχανικής ιδιοκτησίας», που ανήκει στην κατηγορία των ασώματων πάγιων περιουσιακών στοιχείων.

ε) Στο λογαριασμό 61.02.02 «προμήθειες εισπράξεως τιμολογίων και φορτωτικών εγγράφων», καταχωρούνται οι προμήθειες που αφορούν αποκλειστικά εισπράξεις τιμολογίων εξωτερικού που δεν σχετίζονται με χρηματοδότηση.

στ) Οι καταβαλλόμενες από την επιχείρηση εισφορές για την ασφάλιση ελεύθερων επαγγελματιών, που προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στη επιχείρηση με βάση σύμβαση ανεξαρτήτων υπηρεσιών και αμείβονται με πάγια μηνιαία αποζημίωση, καταχωρούνται σε

υπολογαριασμούς του 61, οι οποίοι ανοίγονται για το σκοπό αυτό, όπως π.χ στους λογαριασμούς:

61.92	Εισφορές για ασφάλιση ελεύθερων επαγγελματιών
61.92.00	Εισφορές Ταμείου Νομικών έμμισθων δικηγόρων
61.92.01	Εισφορές Τ.Σ.Α.Υ. έμμισθων ιατρών
61,92,02

- ζ) Τα καταβαλλόμενα ποσά αμοιβών και αξίας υλικών ή χωρίς αξία υλικών ανάλογα με την περίπτωση από τεχνικές εταιρίες (εταιρίες ή κοινοπραξίες εκτελέσεως τεχνικών έργων) σε υπεργολάβους, για την υπ' αυτών εκτέλεση διαφόρων τμημάτων των τεχνικών έργων, καταχωρούνται σε ιδιαίτερο λογαριασμό, τον 61.93 «αμοιβές υπεργολάβων εκτελέσεως τεχνικών έργων», ο οποίος 11 αναλύεται κατά τεχνικό έργο και εκτελεσθείσα εργασία σύμφωνα με τις ανάγκες κάθε τεχνικής εταιρείας.

Ο λογαριασμός αυτός καθώς και οι ακόλουθοι:

- 61.90 Αμοιβές τρίτων μη υποκειμενικές σε παρακράτηση φόρου εισοδήματος
61.94 Εισφορές υπέρ ασφ. οργανισμών και κατασκευαζόμενα τεχνικά έργα.

Υιοθετήθηκαν με την γνωμάτευση του ΕΣΥΛ, όπου καθορίζεται το περιεχόμενο και η λειτουργία των λογαριασμών αυτών.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΕΓΓΡΑΦΗΣ:

Ο λογιστής της εταιρίας Μανωλένα έχει μηνιαία αμοιβή 500 ευρώ επ' αυτής υπολογίζεται Φ.Π.Α 24% (120,00). Αυτό το Φ.Π.Α μειώνει την υποχρέωση μας στην αποδοχή του Φ.Π.Α τέλους του μήνα. Επί της αμοιβής αυτής παρακρατείτε φόρος ελεύθερων επαγγελματιών 20%.

Το υπόλοιπο ποσό αποδίδετε στον λογιστή.

61.00.060	Αμοιβή Λογιστή	500,00	
54.00.290	Φ.Π.Α 24% δαπανών	120,00	
54.04.000	φόρος ελευθ. επαγγελμ.		100,00
50.00.xxx	λογιστής		520,00

4.3 Λογαριασμός 62 «Παροχές Τρίτων»

Στους υπολογαριασμούς του 62 παρακολουθούνται τα έξοδα από παροχές τρίτων, ως εξής :

- 1) Στους λογαριασμούς 62.00 – 62.03 και 62.98 καταχωρούνται τα αντίτιμα των παροχών κοινής ωφέλειας (Δ.Ε.Η., Ο.Τ.Ε., Ε.Υ.Δ.Α.Π. κ.λπ.)
- 2) Στο λογαριασμό 62.04 και τους υπολογαριασμούς του, καταχωρούνταν τα ενοίκιο μισθώσεως παγίων στοιχείων, εκτός εκείνων που αφορούν στέγαση προσωπικού, τα οποία καταχωρούνται στο λογαριασμό 60.02.01 «έξοδα στεγάσεως»,

- 3) Στο λογαριασμό 62.05 και τους υπολογαριασμούς του, καταχωρούνται τα κάθε μορφής ασφάλιστρα εκτός από εκείνα που αφορούν ασφάλειες προσωπικού που καταχωρούνται στο λογαριασμό 60.02.06 «ασφάλιστρα προσωπικού», καθώς και εκείνα που αφορούν ασφάλειες μεταφοράς των αγοραζόμενων ειδών, τα οποία καταχωρούνται στους οικείους υπολογαριασμούς του 32 «παραγγελίες στο εξωτερικό», ή σε λογαριασμούς αποθεμάτων της ομάδας 2 ή παγίων στοιχείων της ομάδας 1,
- 4) Στο λογαριασμό 62.06 καταχωρούνται τα κάθε είδους αποθήκευτρα που καταβάλλονται σε τρίτους.
- 5) Στο λογαριασμό 62.07 και τους υπολογαριασμούς του καταχωρούνται τα καταβαλλόμενα σε τρίτους έξοδα επισκευής και συντηρήσεως παγίων και λοιπών στοιχείων ενεργητικού, όταν οι επισκευές και οι συντηρήσεις αυτές γίνονται από τρίτους

Ενοίκια χρηματοδοτικής μίσθωσης (Leasing). Σύμφωνα με τις γνωματεύσεις με τις γνωματεύσεις του ΕΣΥΛ «τα καταβαλλόμενα ενοίκια μισθώσεως παγίων στοιχείων καταχωρούνται στο λογαριασμό του Γενικού Λογιστικού Σχεδίου «ενοίκια» και σε ιδιαίτερος κατά κατηγορία ή κατά είδος παγίου στοιχείου τριτοβάθμιους του, που ανοίγονται σύμφωνα με τις ανάγκες και επιθυμητές πληροφορίες όπως π.χ.:

62.04.20 Ενοίκια μισθώσεως leasing εδαφικών εγκαταστάσεων

62.04.21 Ενοίκια μισθώσεως leasing κτιρίων

.....

62.04.24 Ενοίκια μισθώσεως leasing επίπλων και λοιπών εξοπλισμών

Τα αντίστοιχα πάγια στοιχεία (κινητά και ακίνητα) παρακολουθούνται σε σχετικά ζεύγη λογαριασμών τάξεως.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΕΓΓΡΑΦΗΣ:

Για την επισκευή του πλυντήριού της επιχείρησης κόστισε 200,00 ευρώ + Φ.Π.Α 48,00 ευρώ (που λειτουργεί αφαιρετικά από την υποχρέωση μας ως προς το Φ.Π.Α για το δημόσιο).

Στον προμηθευτή «β» έχουμε υποχρέωση 248,00ευρω.

62.07.040	Επισκευές – συντ. εξοπλισμού	200,00
54.00.290	Φ.Π.Α Δαπανών 24%	48,00
50.00.xxx	Προμηθευτής «β»	248,00

4.4 Λογαριασμός 63 «Φόροι – Τέλη»

Στους υπολογαριασμούς του 63 καταχωρούνται όλοι οι φόροι και τα τέλη που βαρύνουν την επιχείρηση, εκτός από τους ακόλουθους φόρους και τέλη που καταχωρούνται στους λογαριασμούς που σημειώνουμε στα επόμενα για κάθε περίπτωση:

Ο φόρος εισοδήματος της χρήσεως, ο οποίος θεωρείται ότι αντιπροσωπεύει τη συμμετοχή του Κράτους στα κέρδη της επιχειρήσεως και συνεπώς είναι αφαιρετικό στοιχείο των ετήσιων καθαρών κερδών και καταχωρείται στη χρέωση του λογαριασμού 88 «αποτελέσματα προς διάθεση» (και του δευτεροβαθμίου του 88.08 «φόρος εισοδήματος»), με πίστωση του λογαριασμού 54 «υποχρεώσεις από φόρους – τέλη» (και του δευτεροβαθμίου του 54.07 «φόρος εισοδήματος φορολογητέων κερδών»). Οι παρακρατούμενοι φόροι εισοδήματος, οι οποίοι δεν συμψηφίζονται, καταχωρούνται στη χρέωση του λογαριασμού 63.00 «φόρος εισοδήματος μη συμψηφιζόμενος», ο οποίος, μαζί με τον λογαριασμό 63.98.02 «φόρος ακίνητης περιουσίας», μεταφέρεται απευθείας στο λογαριασμό 88 «αποτελέσματα προς διάθεση» και στον υπολογαριασμό του 88.09 «λοιποί μη ενσωματωμένοι στο λειτουργικό κόστος φόροι».

Επισημαίνεται ότι στο λογαριασμό 63.00 μεταφέρονται από το λογαριασμό 33.13, όσα ποσά, από τους παρακρατούμενους φόρους, δεν συμψηφίζονται με το φόρο εισοδήματος που αναλογεί στα φορολογητέα κέρδη της κλειόμενης χρήσεως.

Οι φόροι προηγούμενων χρήσεων, οι οποίοι καταχωρούνται, στο λογαριασμό 82.00 «έξοδα προηγούμενων χρήσεων», εκτός του φόρου εισοδήματος προηγούμενων χρήσεων, ο οποίος καταχωρείται στο λογαριασμό 42.04 «διαφορές φορολογικού ελέγχου προηγούμενων χρήσεων».

Οι φορολογικές ποινές και τα πρόστιμα, που καταχωρούνται στο λογαριασμό 81.00.00 «φορολογικά πρόστιμα και προσανυξήσεις».

Το χαρτόσημο μισθοδοσίας που καταχωρείται στους οικείους υπολογαριασμούς του 60 «αμοιβές και έξοδα προσωπικού».

Ο ειδικός φόρος τραπεζικών εργασιών των συμβάσεων δανείων ή πιστώσεων και χρηματοδοτήσεων καταχωρείται στο λογαριασμό 65.07

Οι δασμοί και γενικά οι φόροι επί των αγορών εκτός βέβαια του ΦΠΑ, οι οποίοι είναι στοιχεία διαμορφωτικά της αξίας κτήσεως των αγοραζόμενων και καταχωρούνται, είτε στους αρμόδιους λογαριασμούς αποθεμάτων της ομάδας 2, όταν αφορούν αγορές αποθεμάτων, είτε στους αρμόδιους λογαριασμούς της ομάδας 1, όταν αφορούν αγορές πάγιων περιουσιακών στοιχείων (εκτός από το φόρο μεταβιβάσεως ακινήτων, ο οποίος καταχωρείται στο λογαριασμό 16.14 «έξοδα κτήσεως ακινητοποιήσεων»)

Με το άρθρο 37 του Ν. 2065/1992 καταργήθηκε, από 1/1/1993 ο φόρος ακίνητης περιουσίας και με το άρθρο 24 του Ν. 2130/1993 επιβλήθηκε από 1/1/1993 ειδικό «τέλος ακίνητης περιουσίας» υπέρ των δήμων και κοινοτήτων. 14 Μεταγενέστερα, με τα άρθρα 21-35 Ν. 2459/1997 επιβλήθηκε «φορολογία στη μεγάλη ακίνητη περιουσία» χωρίς κατάργηση του ειδικού τέλους.

Μετά από τις ρυθμίσεις αυτές, στο λογαριασμό 63.04 «δημοτικοί φόροι – τέλη» ανοίγεται νέος τριτοβάθμιος, ο 63.04.03 «τέλη ακίνητης περιουσίας», στον οποίο θα καταχωρείται το υπό του άρθρου 24 Ν. 2130/1993 επιβληθέν ειδικό τέλος .

Για την καταχώριση του προβλεπόμενου από το άρθρο 11 του Ν. 1957/1991 χαρτοσήμου, εκ 2%, (2,5% + ΟΓΑ 20% = 3%) επί των πινακίων των προσκομιζόμενων στις τράπεζες επιταγών

εισπρακτέων, ανοίγεται νέος τριτοβάθμιος κάτω από τον 63.02 «τέλη συναλλαγματικών, δανείων και λοιπών πράξεων»

Ο λογαριασμός 63.98.01 «τέλη υδρεύσεως» αδρανοποιείται, γιατί καταργήθηκαν τα τέλη υδρεύσεως από 01/01/1992.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΕΓΓΡΑΦΗΣ
Για Τέλη Κυκλοφορίας Φ.ΙΧ της εταιρίας, πλερώσαμε μετρητά 250,00 ευρώ.

63.03.010	Φόροι – Τέλη Κυκλοφορίας Φ.ΙΧ	250,00
38.00.000	TAMEIO	250,00

4.5 Λογαριασμός 64 «Διαφορά Έξοδα»

Στους υπολογαριασμούς του 64 καταχωρούνται όλα τα κατ' είδος οργανικά έξοδα που δεν καταχωρούνται σε οποιαδήποτε άλλο λογαριασμό της ομάδας 6.

Για το περιεχόμενο των υπολογαριασμών του 64.00 «έξοδα μεταφορών» διευκρινίζονται τα ακόλουθα:

- στο λογαριασμό 64.00.00 καταχωρούνται τα έξοδα κινήσεως των ιδιόκτητων μεταφορικών μέσων της επιχειρήσεως (καύσιμα, λιπαντικά κ.λπ.), ενώ τα έξοδα επισκευών και συντηρήσεων τους καταχωρούνται στο λογαριασμό 62.07.03. τα έξοδα κινήσεως (καύσιμα κλπ) μισθωμένων μεταφορικών μέσων, που σύμφωνα με την σχετική σύμβαση επιβαρύνουν την επιχείρηση, καταχωρούνται στο λογαριασμό 64.00.10.
- στο λογαριασμό 64.00.01 καταχωρούνται τα έξοδα μεταφοράς του προσωπικού της επιχειρήσεως, όταν η μεταφορά γίνεται με μεταφορικά μέσα που ανήκουν σε τρίτους, οι οποίοι αναλαμβάνουν το έργο αυτό. Αν η μεταφορά γίνεται με μισθωμένα μεταφορικά μέσα, τα ενοίκια που καταβάλλονται ή λογίζονται καταχωρούνται στο λογαριασμό 62.04.03 «ενοίκια μεταφορικών μέσων» 15
- στο λογαριασμό 64.00.02 καταχωρούνται τα έξοδα μεταφοράς των διαφόρων υλικών – αγαθών που αγοράζονται από την επιχείρηση, όταν η μεταφορά γίνεται με μεταφορικά μέσα που ανήκουν σε τρίτους
- στο λογαριασμό 64.00.03 καταχωρούνται τα έξοδα μεταφοράς των διαφόρων υλικών - αγαθών που πωλούνται από την επιχείρηση, όταν η μεταφορά γίνεται με μεταφορικά μέσα που ανήκουν σε τρίτους
- στο λογαριασμό 64.00.04 καταχωρούνται τα έξοδα εσωτερικής διακινήσεως των υλικών – αγαθών της επιχειρήσεως, όταν η διακίνηση αυτή από τη μια εγκατάσταση στην άλλη, γίνεται με μεταφορικά μέσα που ανήκουν σε τρίτους.

Το περιεχόμενο των υπολογαριασμών του 64.01 «έξοδα ταξιδιών» διευκρινίζεται ότι, στις περιπτώσεις που οι λογαριασμοί εξόδων ταξιδιών περιλαμβάνουν και αμοιβές, πέρα από εκείνες που καλύπτουν τα έξοδα κινήσεως διατροφής η διανυκτερεύσεως, οι επί πλέον των εξόδων αυτών αμοιβές διαχωρίζονται και καταχωρούνται στο λογαριασμό 60.00.11 «αμοιβές εκτός έδρας», όταν πρόκειται για ημερομίσθιο προσωπικό.

Στους υπολογαριασμούς του 64.02 «έξοδα προβολής και διαφημίσεως» καταχωρούνται όλα τα πραγματοποιούμενα μέσα σε κάθε χρήση έξοδα για την προβολή και διαφήμιση κατά τρόπο άμεσο ή έμμεσο των προϊόντων της επιχειρήσεως

Τα έξοδα αυτά βαρύνουν το λειτουργικό κόστος διαθέσεως της χρήσεως. Στο λογαριασμό 64.02.04 «έξοδα λειτουργίας φωτεινών επιγραφών» καταχωρούνται τα έξοδα συντηρήσεως, επισκευών και άλλα, των φωτεινών επιγραφών της επιχειρήσεως.

Σε περίπτωση μισθώσεως δικαιωμάτων εγκαταστάσεως και λειτουργίας φωτεινών επιγραφών, τα ενοίκια καταχωρούνται στο λογαριασμό 62.04.08 «ενοίκια φωτεινών επιγραφών». Τα αρχικά έξοδα κατασκευής και εγκαταστάσεως των φωτεινών επιγραφών, όταν πρόκειται για περιπτώσεις αποσβέσεως τους σε περισσότερες από μια χρήσεις, καταχωρούνται στον οικείο υπολογαριασμό του 14.09 «λοιπός εξοπλισμός».

Στον υπολογαριασμό 64.02.08 «έξοδα λόγω εγγυήσεως πωλήσεων» καταχωρούνται: Τα έξοδα που πραγματοποιούνται για αποκατάσταση βλαβών σε εμπορεύματα ή προϊόντα όπως μηχανήματα αυτοκίνητα κ.λπ., τα οποία πωλήθηκαν με τον όρο της εγγυήσεως της καλής λειτουργίας τους για ορισμένο χρόνο.

Στον λογαριασμό 64.02.09 «έξοδα αποστολής δειγμάτων» καταχωρούνται τα έξοδα αποστολής σε πελάτες ή υποψήφιους πελάτες, δειγμάτων από τα προς πώληση αποθέματα. Η αξία των δειγμάτων αυτών καταχωρείται στο λογαριασμό 64.02.10. Στον λογαριασμό 64.02.99 «διάφορα έξοδα προβολής και διαφημίσεως», καταχωρούνται όλα τα παρόμοιας φύσεως έξοδα που δεν εντάσσονται σε οποιαδήποτε κατηγορία των λογαριασμών 64.02.00 – 64.02.98.

Στους υπολογαριασμούς του 64.03 «έξοδα εκθέσεων – επιδείξεων», καταχωρούνται τα κάθε είδους έξοδα συμμετοχής σε εκθέσεις εμπορικές και άλλες, όπου εκθέτονται τα αγαθά που προορίζονται για πώληση. 16

Στο λογαριασμό 64.04 «ειδικά έξοδα προωθήσεως εξαγωγών» καταχωρούνται τα ποσά που αναγνωρίζονται από τις διατάξεις της φορολογικής νομοθεσίας που ισχύουν κάθε φορά, να εκπίπτουν από τα φορολογητέα ακαθάριστα έσοδα. Ο υπολογαριασμός 64.06.02 «αξία δωρεών αποθεμάτων για κοινωφελείς σκοπούς» χρησιμοποιείται όταν η αξία των δωρούμενων ειδών βρίσκεται μέσα στα συνηθισμένα όρια κοινωνικής παραστάσεως της επιχειρήσεως.

Στους υπολογαριασμούς του 64.07 «έντυπα και γραφική ύλη» καταχωρούνται τα έξοδα που πραγματοποιούνται από την επιχείρηση για εκτύπωση και αγορά εντύπων (λογ 64.07.00) για υλικά (π.χ. χαρτί) που προορίζονται για πολλαπλές εκτυπώσεις, είτε στις εγκαταστάσεις της επιχειρήσεως είτε σε τρίτους (λογ 64.07.01), για έξοδα πολλαπλών εκτυπώσεων όταν αυτές γίνονται από τρίτους με υλικά που προέρχονται από την επιχείρηση (λογ 64.07.02) και για γραφική ύλη και λοιπά υλικά γραφείων (λογ 64.07.03) καθώς και για αγορά βιβλίων (λογ. 64.07.04). Διευκρινίζεται ότι η αξία των μενόντων, κατά το κλείσιμο του ισολογισμού, αποθεμάτων εντύπων, γραφικής ύλης και λοιπών υλικών, μεταφέρεται στη χρέωση του μεταβατικού λογαριασμού 36.00 «έξοδα επόμενων χρήσεων» και επαναφέρεται στους ποιο πάνω λογαριασμούς ευθύς μετά το άνοιγμα της νέας χρήσεως.

Στο λογαριασμό 64.08 «υλικά άμεσης αναλώσεως» καταχωρούνται τα διάφορα αναλώσιμα υλικά, τα οποία δεν εισάγονται στις αποθήκες είτε γιατί η αξία τους είναι ασήμαντη, είτε γιατί αναλώνονται αμέσως.

Διευκρινίζεται ότι στον υπολογαριασμό 64.09.01 «έξοδα δημοσιεύσεων αγγελιών και ανακοινώσεων» δεν καταχωρούνται δημοσιεύσεις διαφημιστικού περιεχομένου, οι οποίες καταχωρούνται στον 64.02.00 «διαφημίσεις από τον τύπο»

Στους υπολογαριασμούς του 64.10 «έξοδα συμμετοχών και χρεογράφων» καταχωρούνται τα κάθε είδους και μορφής έξοδα που πραγματοποιούνται από την επιχείρηση για την αγορά, πώληση και γενικά διαχείριση των συμμετοχών και των χρεογράφων.

Ο λογαριασμός 64.11 «διαφορές αποτιμήσεως συμμετοχών και χρεογράφων » από την χρήση 1994 παύει να χρησιμοποιείται και αντικαθίσταται από το λογαριασμό 68.01 «προβλέψεις για υποτιμήσεις συμμετοχών και χρεογράφων».

Στο λογαριασμό 64.98 «διάφορα έξοδα» καταχωρούνται τα έξοδα που δεν είναι δυνατό να ενταχθούν σε οποιοδήποτε άλλο δευτεροβάθμιο λογαριασμό του 64. ειδικότερα, στους υπολογαριασμούς 64.98.03, 64.98.04 και 64.98.05 καταχωρούνται τα έξοδα τα οποία καταβάλλονται σε συμβολαιογράφους, σε λοιπούς ελευθέρους επαγγελματίες και σε διάφορους τρίτους, όταν για τα έξοδα αυτά δεν γίνεται παρακράτηση φόρου εισοδήματος.

Στις περιπτώσεις που γίνεται παρακράτηση φόρου εισοδήματος, τα έξοδα αυτά καταχωρούνται μαζί με τις αμοιβές των τρίτων αυτών, στους οικείους υπολογαριασμούς του 61.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

Για γραφική ύλη της εταιρίας αγοράσαμε από τον προμηθευτή «Γ» ύλη αξίας 100,000ευρω + Φ.Π.Α 24,00 ευρώ. Στον προμηθευτή μας έχουμε υποχρέωση 124,00 ευρώ

64.07.030	Γραφική ύλη	100,00
54.00.290	Φ.Π.Α Δαπανών 24%	24,00
50.00.xxx	Προμηθευτής «Γ»	124,00

4.6. Λογαριασμός 65 «Τόκοι Και Συναφή Έξοδα»

Στο λογαριασμό 65 και τους υπολογαριασμούς του καταχωρούνται οι τόκοι του χρηματοοικονομικού κυκλώματος της επιχειρήσεως και τα παρεπόμενα τους έξοδα, δηλαδή τα έξοδα που δημιουργούνται από τις χρηματοδοτήσεις της επιχειρήσεως. Κατ' εξαίρεση, οι τόκοι που προκύπτουν από δάνεια ή πιστώσεις που χρησιμοποιήθηκαν αποκλειστικά για τις κτήσεις παγίων περιουσιακών στοιχείων και αφορούν την κατασκευαστική περίοδο δύναται να χαρακτηρίζονται ως έξοδα πολυετούς αποσβέσεως και να καταχωρούνται στο λογαριασμό 16.18 «τόκοι δανείων κατασκευαστικής περιόδου»

Ειδικότερα στους υπολογαριασμούς του 65 καταχωρούνται:

Οι τόκοι υποχρεώσεων της επιχειρήσεως από δάνεια και χρηματοδοτήσεις της, με εξαίρεση τους τόκους υπερημερίας που καταχωρούνται στον 81.00 (και τον υπολογαριασμό του 81.00.06 «τόκοι υπερημερίας»).

Επίσης στον 65 καταχωρούνται και τα δημιουργούμενα από τα δάνεια και τις χρηματοδοτήσεις έξοδα όπως:

- Προμήθειες (οι οποίες σήμερα κατά κανόνα είναι ενσωματωμένες στο επιτόκιο), - Ο ειδικός φόρος τραπεζικών διαφορών,
- Τα χαρτόσημα των δανειακών συμβάσεων και γενικά των συμβάσεων χρηματοδοτήσεως,
- Τα έξοδα των παρερχόμενων από την επιχείρηση εμπραγμάτων και λοιπών εξασφαλίσεων.

Στο λογαριασμό 65.09, ο οποίος αναπτύσσεται σε τριτοβάθμιους ανάλογα με τις ανάγκες, καταχωρείται με πίστωση του λογαριασμού 53.15 «δικαιούχοι ομολογιούχοι παροχών επιπλέον τόκου », ο πρόσθετος τόκος που τυχόν δίνεται σε ομολογιούχους της επιχειρήσεως, πέρα από τον τόκο των τοκομεριδίων.

Στο λογαριασμό 65.98 «λοιπά συναφή με τις χρηματοδοτήσεις έξοδα» καταχωρούνται όλα τα έξοδα που αφορούν το χρηματοοικονομικό κύκλωμα και δεν εντάσσονται σε οποιαδήποτε από τους λοιπούς δευτεροβάθμιους λογαριασμούς του 65.

Εξαίρεση αποτελούν τα έξοδα που έχουν σχέση με τις συμμετοχές και τα χρεόγραφα, τα οποία καταχωρούνται στον υπολογαριασμό 64.10.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

Κατά το διάστημα 1/1 – 30/6/07 Λογίστηκαν τόκοι 8000,00 για μακροπρόθεσμο δάνειο σταθερού χρεολυσίου (22.000,00) της εταιρίας. Οι λογιστικές εγγραφές των τόκων και η εξόφληση της τοκοχρεωλυτικής δόσης είναι οι εξής:

1η			
65.01.000	τόκοι μακροπροθέσμων υποχρεώσεων		8.000,00
45.10.	xxx τράπεζα ALFA λογ. Δανείου 790.....xxx		8.000,00
2η			
45.10.	xxx Τράπεζα ALFA		30.000,00
38.00.000	TAMEIO		30.000,00

4.7. Λογαριασμός 66 «Αποσβέσεις Παγίων Στοιχείων Ενσωματωμένες Στο Λειτουργικό Κόστος»

Οι αποσβέσεις διακρίνονται στις ακόλουθες δυο κατηγορίες:

- αποσβέσεις παγίων στοιχείων ενσωματωμένες στο λειτουργικό κόστος. Τέτοιες είναι εκείνες που προκύπτουν με τη εφαρμογή των βασικών συντελεστών αποσβέσεων, που προβλέπονται από την ισχύουσα κάθε φορά φορολογική νομοθεσία, η οποίες θεωρείται ότι κατά τεκμήριο καλύπτουν την μείωση της αξίας των οικείων παγίων στοιχείων, που επέρχεται από τη χρήση τους (λειτουργική φθορά), την πάροδο του χρόνου (χρονική φθορά) και την οικονομική απαξίωση τους (λόγω τεχνολογικών και λοιπών εξελίξεων). Οι αποσβέσεις αυτές επιβαρύνουν το λειτουργικό κόστος και το κόστος παραγωγής, γι' αυτό καταχωρούνται στη χρέωση του παρόντος λογαριασμού 66 και των υπολογαριασμών του, με πίστωση των αντίστοιχων αντίθετων δευτεροβαθμίων λογαριασμών και των υπολογαριασμών τους που είναι ενταγμένοι στους πρωτοβαθμίους 10, 11, 12, 13, 14, και 16 δηλαδή χρεώνεται ο 66 και οι υπολογαριασμοί του και πιστώνονται οι 10.99, 11.99, 12.99, 13.99, 14.99, 16.99 και οι υπολογαριασμοί τους.

Ο λογαριασμός 66 αναλύεται σε δευτεροβάθμιους και τριτοβάθμιους, οι οποίοι βρίσκονται σε πλήρη αντιστοιχία με τους πρωτοβάθμιους των 10 – 14 και 16 και τους δευτεροβάθμιους τους. Επίσης πλήρη αντιστοιχία υπάρχει και μεταξύ των αντίθετων δευτεροβάθμιων 10.99, 11.99, 12.99, 13.99, 14.99, και 16.99 και των τριτοβάθμιων τους, με τους δευτεροβάθμιους και τους τριτοβάθμιους του 66.

- αποσβέσεις παγίων στοιχείων μη ενσωματωμένες στο λειτουργικό κόστος. Στην κατηγορία αυτή ανήκουν οι πρόσθετες επιταχυνόμενες αποσβέσεις, που προβλέπονται από φορολογικές διατάξεις και διενεργούνται πέρα των τακτικών αποσβέσεων καθώς και οι αποσβέσεις των εξόδων πολυετούς αποσβέσεως όταν αποσβένονται εφάπαξ. Οι αποσβέσεις της κατηγορίας αυτής μεταφέρονται απευθείας στο λογαριασμό αποτελέσματα χρήσεως γι' αυτό καταχωρούνται στη χρέωση του λογαριασμού 85 «αποσβέσεις παγίων μη ενσωματωμένες στο λειτουργικό κόστος» και των υπολογαριασμών του, με πίστωση των ιδίων αντίθετων δευτεροβαθμίων.

Στα επόμενα διευκρινίζεται πότε οι αποσβέσεις των ασώματων ακινητοποιήσεων και των εξόδων πολυετούς αποσβέσεως του λογαριασμού 16 καταχωρούνται στο λογαριασμό 66.05 «αποσβέσεις ασώματων ακινητοποιήσεων και έξοδο πολυετούς αποσβέσεως» και πότε στο 85.05 «αποσβέσεις ασώματων ακινητοποιήσεων και εξόδων πολυετούς αποσβέσεως». επί πλέον, για τις καταχαρούμενες στο λογαριασμό 66.05 αποσβέσεις αναφέρεται και ο ενδεικνυόμενος κοστολογικός χειρισμός τους:

Για τα περισσότερα άυλα στοιχεία και έξοδα του λογαριασμού 16 παρέχεται από το νόμο η ευχέρεια να αποσβένονται «είτε εφάπαξ είτε τμηματικά και ισόποσα μέσα σε μια πενταετία».

Στις περιπτώσεις που επιλέγεται η εφάπαξ απόσβεση τους δεν ενδείκνυται να επιβαρύνεται το λειτουργικό κόστος αλλά πρέπει να καταχωρούνται στο λογαριασμό 85 «αποσβέσεις πάγιων μη ενσωματωμένες στο λειτουργικό κόστος» και στον δευτεροβάθμιο του 85.05.

Οι αποσβέσεις των λογαριασμών 66.05.01, 66.05.02 και 66.05.03 επιβαρύνουν τον λογαριασμό 92.00 «έξοδα λειτουργίας παραγωγής».

Οι αποσβέσεις των λογαριασμών 66.05.00, 66.05.10, 66.05.13 των εξόδων αυξήσεων κεφαλαίου και 66.05.17, επιβαρύνουν το λογαριασμό 92.01 «έξοδα διοικητικής λειτουργίας». Διευκρινίζεται ότι στον λογαριασμό 66.05.17 περιλαμβάνονται και οι αποσβέσεις των λογιστικών προγραμμάτων Η/Υ.

Οι αποσβέσεις των λογαριασμών 66.05.11 και 66.05.12 βαρύνουν το λογαριασμό 92.02 «έξοδα λειτουργίας ερευνών και αναπτύξεως»

Οι αποσβέσεις των λογαριασμών 66.05.13 (των εξόδων εκδόσεως ομολογιακών δανείων), 66.05.16 και 66.05.18 βαρύνουν το λογαριασμό 92.04 «έξοδα χρηματοοικονομικής λειτουργίας».

Η επιβάρυνση των θέσεων κόστους του 92 με τις αποσβέσεις των λογαριασμών 66.05.04, 66.05.05, 66.05.14 και 66.05.19 γίνεται ανάλογα με την χρησιμοποίηση των αντίστοιχων περιουσιακών στοιχείων.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

Στην εταιρία έχουμε αξία κτιρίου 300.000,00 ευρώ, με συντελεστή απόσβεσης 6%(ανώτερος) με σταθερή μέθοδος.

66.01.000	Αποσβέσεις κτιρίων	18.000,00
11.99.000	Αποσβεσμένα κτίρια	18.000,00

4.8. Λογαριασμός 68 «Προβλέψεις Εκμεταλλεύσεως»

Ο λογαριασμός 68 χρεώνεται με τις σχηματιζόμενες προβλέψεις εκμεταλλεύσεως με πίστωση του λογαριασμού 44 «προβλέψεις»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

ΟΡΓΑΝΙΚΑ ΕΣΟΔΑ ΟΜΑΔΑ 7

5.1 Έννοια Και Ορισμός Των Εσόδων

Έσοδα, από επιχειρηματική άποψη, είναι κάθε αξία ή απαίτηση που αποκτά η επιχείρηση, ως αντιστάθμισμα εξόδου, για την πώληση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών. Κατά κανόνα το έσοδο επαναφέρει στην επιχείρηση το ποσό που έχει δαπανηθεί συν ένα θετικό αποτέλεσμα, το κέρδος. Το κέρδος αυτό αυξάνει την καθαρή θέση της επιχείρησης.

Αν το έσοδο επαναφέρει μέρος μόνον του δαπανηθέντος ποσού, τότε προκύπτει αρνητικό αποτέλεσμα, δηλαδή ζημία. Η ζημία αυτή μειώνει την καθαρή θέση της επιχείρησης. Το σύνολο των εσόδων μέσα σε μια διαχειριστική χρήση αποτελεί τον κύκλο εργασιών της επιχείρησης (τζίρο). Κατά το Ε.Γ.Λ.Σ. έσοδο είναι η χρηματική έκφραση της αγοραστικής δύναμης που αποκτάται, άμεσα ή έμμεσα, από τη δραστηριότητα της οικονομικής μονάδας και ειδικότερα από την πώληση ή εκμετάλλευση αγαθών, υπηρεσιών και δικαιωμάτων. Στην έννοια του εσόδου περιλαμβάνονται και τυχόν επιχορηγήσεις και άλλα παρόμοιας φύσης κονδύλια που καταβάλλονται στην οικονομική μονάδα για την υποβοήθηση επίτευξης των σκοπών της. Κατά τα Δ.Λ.Π. Νο 18 έσοδο είναι η ακαθάριστη εισροή οικονομικών οφελών κατά την περίοδο, η οποία προέρχεται από τις συνήθεις εργασίες της επιχείρησης και έχει ως αποτέλεσμα την αύξηση των ιδίων κεφαλαίων (εξαιρουμένης της αύξησης που προέρχεται από συνεισφορές των μετόχων, π.χ. αύξηση κεφαλαίου).

5.2 Βασικές Διακρίσεις Των Εσόδων

Τα Έσοδα διακρίνονται:

α) με βάση την προέλευσή τους σε οργανικά (operating) και ανόργανα (non operating) έσοδα.

- Οργανικά καλούνται τα έσοδα που προκύπτουν από την κύρια δραστηριότητα ή από τον κύριο σκοπό της επιχείρησης, π.χ. πωλήσεις εμπορευμάτων, έσοδα από παροχή υπηρεσιών κ.α.
- Ανόργανα καλούνται τα έσοδα που προέρχονται από άλλες πηγές, δηλαδή από παρεπόμενες ή δευτερεύουσες δραστηριότητες της οικονομικής μονάδας, π.χ. έσοδα από μη κανονική δραστηριότητα, από λαχεία, από εκποίηση ενσώματων ή ασώματων πάγιων στοιχείων κ.α.

β) με βάση το βαθμό ομαλότητας: σε ομαλά ή φυσιολογικά (normal) και μη ομαλά ή έκτακτα (Extra ordinary) έσοδα.

- Ομαλά καλούνται τα έσοδα που πραγματοποιούνται κάτω από συνθήκες που ανταποκρίνονται στη συνηθισμένη ή φυσιολογική πορεία της επιχείρησης, δηλαδή έσοδα από πώληση κ.α.
- Μη ομαλά: καλούνται τα έσοδα που η πραγματοποίησή τους οφείλεται σε έκτακτα περιστατικά, δηλαδή σε γεγονότα που δεν οφείλονται ούτε προέρχονται από την κανονική δραστηριότητα της οικονομικής μονάδας, δεν αναμένονται, και η χρονική τους διάρκεια είναι περιορισμένη, π.χ. έσοδα που προέρχονται από διακυμάνσεις των τιμών από συγκυριακά οικονομικά, πολιτικά, κοινωνικά ή φυσικά γεγονότα που επηρεάζουν ή

δημιουργούν πρόσκαιρη στενότητα στα μεγέθη προσφοράς και ζήτησης. Τα έσοδα αυτά χαρακτηρίζονται και ως έκτακτα.

γ) με βάση τον τρόπο εκδήλωσης: σε εμφανή (visible) και υπολογιστικά (opportunity) έσοδα.

- Εμφανή καλούνται τα έσοδα τα οποία γίνονται άμεσα αντιληπτά, επειδή η δημιουργία τους αντιστοιχεί σε εμφανή κίνηση αξιών ή δημιουργία απαιτήσεων, π.χ. έσοδα από πωλήσεις τοις μετρητοίς, έσοδα από τόκους δανείων κ.α.
- Υπολογιστικά καλούνται τα έσοδα που δε δημιουργούν κίνηση αξιών ή απαιτήσεων, π.χ. οι τόκοι ιδίων κεφαλαίων, η αμοιβή του επιχειρηματία κ.α.

δ) με βάση τον τρόπο υπολογισμού και χειρισμού: σε ακαθάριστα (gross income) και καθαρά (net income) έσοδα.

- Ακαθάριστα καλούνται τα έσοδα πριν την αφαίρεση των αντίθετων ποσών που τα μειώνουν, π.χ. έσοδα (ακαθάριστα) από πωλήσεις εμπορευμάτων κ.α.
- Καθαρά καλούνται τα έσοδα που προκύπτουν μετά την αφαίρεση των αντίθετων ποσών, π.χ. καθαρές πωλήσεις = έσοδα από πωλήσεις – (επιστροφές + εκπτώσεις πωλήσεων).

5.3 Κατηγορίες Εσόδων

Ειδικότερα στους λογαριασμούς της ομάδας 7 καταχωρούνται και παρακολουθούνται οι εξής κατηγορίες εσόδων :

- τα έσοδα από την πώληση υλικών αγαθών ή υπηρεσιών που συνιστούν το κύριο αντικείμενο της εκμεταλλεύσεως (κύκλος εργασιών ή τζίρος, λογαριασμοί 70, 71, 72 και 73)
- τα έσοδα από επιχορηγήσεις, καθώς και από διάφορες άλλες αιτίες που έχουν σχέση με τη δραστηριότητα των πωλήσεων (λογαριασμός 74).
- τα έσοδα από παρεπόμενες ασχολίες (λογαριασμός 75).
- τα έσοδα κεφαλαίων (συμμετοχών, χρεογράφων και τόκων λογαριασμός 76).
- τα έσοδα από το κόστος των ιδιοπαραγόμενων πάγιων στοιχείων που χρησιμοποιούνται από την ίδια την επιχείρηση.
- τα τεκμαρτά έσοδα από «αυτοπαραδόσεις» αποθεμάτων ή υπηρεσιών καθώς και από καταστροφές ή κλοπές αποθεμάτων που δεν καλύπτονται από ασφάλιση. Τα τεκμαρτά

5.4 Χρόνος Πραγματοποίησης (Κτήσεως) Των Εσόδων

1. Έσοδο είναι η εκφραζόμενη σε χρηματικές μονάδες αγοραστική δύναμη που αποκτάται, άμεσα ή έμμεσα, από την δραστηριότητα της οικονομικής μονάδας και ειδικότερα από την πώληση ή εκμετάλλευση αγαθών, υπηρεσιών και δικαιωμάτων, περιλαμβανόμενο και των τυχόν επιχορηγήσεων η επιδοτήσεων και παρόμοιας φύσεως κονδυλίων που παρέχονται στην οικονομική μονάδα για την υποβοήθηση επιτεύξεως των σκοπών της. Στην κατηγορία των εσόδων εντάσσονται και τα τεκμαρτά έσοδα που αντιπροσωπεύουν την αξία κόστους των ιδιοπαραγόμενων παγίων στοιχείων καθώς και τις ιδιοχρησιμοποιήσεις αποθεμάτων και τις καταστροφές ή κλοπές ανασφάλιστων αποθεμάτων.

Τα έσοδα προέρχονται από τις εξής βασικές δραστηριότητες.

α. Από πωλήσεις εμπορεύσιμων υλικών αγαθών (εμπορευμάτων, προϊόντων κ.λπ.) καθώς και από πωλήσεις υπηρεσιών (έσοδα από παροχή υπηρεσιών), στις οποίες περιλαμβάνονται και τα έσοδα από εκμετάλλευση δικαιωμάτων. Στα εμπορεύσιμα αγαθά περιλαμβάνονται και οι αγοραζόμενες ή παραγόμενες τεχνικές ενέργειες και οι φυσικές δυνάμεις ή ενέργειες που περιορίζονται εντός ορισμένου χώρου και υπόκεινται σε εξουσίαση όπως το ηλεκτρικό ρεύμα, το φυσικό αέριο, ή ηλιακή θερμότητα.

β. Από επιχορηγήσεις ή επιδοτήσεις που παρέχονται στην επιχείρηση για την υποβοήθηση επιτεύξεως των σκοπών της, εκτός των παρεχόμενων για κτήσεις πάγιων στοιχείων επιχορηγήσεων.

γ. Από επενδύσεις ή προσωρινές τοποθετήσεις των εκάστοτε διαθέσιμων κεφαλαίων της επιχειρήσεως («έσοδα κεφαλαίων»), όπως ενοίκια ακινήτων, μερίσματα, τόκοι και ομολογίες, ομόλογα, καταθέσεις κ.λ.π καθώς και από πωλήσεις συμμετοχών και χρεογράφων.

2. Το αντίτιμο της πώλησεως θεωρείται έσοδο και επιτρέπεται να καταχωρείται στους οικείους λογαριασμούς των εσόδων μόνο από την στιγμή της πραγματοποιήσεως της πώλησης.

Η πώληση θεωρείται πραγματοποιημένη και το αντίτιμό της είναι έσοδο εφόσον κατά περίπτωση συντρέξουν οι ακόλουθες προϋποθέσεις :

α. Προκειμένου για πωλήσεις υπηρεσιών, η πώληση τους θεωρείται πραγματοποιημένη και το αντίτιμο της είναι έσοδο αφότου παρασχεθεί η υπηρεσία. Δηλαδή, απαιτείται να πραγματοποιηθεί η παροχή της υπηρεσίας (ολόκληρης ή και τμήματος της) και δεν αρκεί η συμφωνία για την παροχή της υπηρεσίας, ούτε και η έναρξη της παροχής της αρκεί.

β. Προκειμένου για πωλήσεις εμπορεύσιμων υλικών αγαθών η πώληση θεωρείται ότι πραγματοποιήθηκε και το αντίτιμο της είναι έσοδο, αφότου το εμπορεύσιμο αγαθό εξάγεται από την αποθήκη και παραδίδεται στον αγοραστή ή ταξιδεύει για λογαριασμό του. Επίσης, πραγματοποιημένη θεωρείται και η πώληση που διενεργείται με την συμφωνία το εμπόρευμα να παραμένει στην αποθήκη του πωλητή προς φύλαξη για λογαριασμό του αγοραστή και εφόσον βέβαια αυτή η συμφωνία προκύπτει σαφώς από αξιόπιστα και κανονικά δικαιολογητικά και σχετικές συμβάσεις, οπότε τα πωληθέντα καταχωρούνται σε ζεύγος των λογαριασμών τάξεως.

3. Ειδικότερα, η πώληση εμπορεύσιμων αγαθών θεωρείται πραγματοποιημένη και το αντίτιμο της είναι έσοδο μόνο από την στιγμή που θα συντρέξει μια από τις εξής τρεις περιπτώσεις :

α. Αφότου το εμπόρευμα εξάγεται από την αποθήκη και παραδίδεται στον αγοραστή.

β. Αφότου το εμπόρευμα εξάγεται από την αποθήκη και φορτώνεται να ταξιδέψει για λογαριασμό του αγοραστή.

γ. Αφότου συμφωνηθεί μεταξύ αγοραστή και πωλητή ότι το εμπόρευμα θα παραμείνει στην αποθήκη του πωλητή, προς φύλαξη για λογαριασμό του αγοραστή. Η συμφωνία, όμως αυτή

πρέπει να προκύπτει σαφώς από αξιόπιστα και επίσημα δικαιολογητικά και σχετικές συμβάσεις, οπότε τα πωληθέντα καταχωρούνται σε σχετικούς λογαριασμούς τάξεως. Αυτή η περίπτωση γίνεται δεκτή, σχεδόν αποκλειστικά, στις αναλήψεις παραγγελιών του Δημοσίου ή Δημόσιων Οργανισμών ή Επιχειρήσεων (Δ.Ε.Η. – Ο.Τ.Ε. κ.λπ.), γιατί μόνο αυτές κατά κανόνα υπάρχουν τα αναγκαία αξιόπιστα στοιχεία (επίσημα πρωτόκολλα παραλαβών, σχετικές συμβάσεις κ.λπ.).

Διευκρινίζεται ότι καθοριστικό στοιχείο ολοκλήρωσης της πώλησεως είναι η μεταβίβαση της κυριότητας του πωληθέντος πράγματος από τον πώληση στον αγοραστή, με εξαίρεση την περίπτωση της πώλησεως με τον όρο διατηρήσεως της κυριότητας του πωλητή μέχρι αποπληρωμής του τμήματος, στην οποία το αντίτιμο της πώλησεως θεωρείται έσοδο από της παραδόσεως του πράγματος στον αγοραστή, οπότε μετατίθεται σ' αυτόν και ο κίνδυνος της τυχαίας καταστροφής ή χειροτερεύσεως του πράγματος (καθόσον πρόκειται περί πώλησεως υπό αναβλητική αίρεση).

4. Στα έσοδα κάθε χρήσεως καταχωρούνται τα βέβαια ποσά εσόδων που πραγματοποιήθηκαν μέσα σ' αυτή, καθώς και εκείνα τα ποσά εσόδων που τα αίτια της δημιουργίας τους ανάγονται σε προηγούμενες χρήσεις αλλά εκκαθαρίστηκαν και οριστικοποιήθηκαν μέσα στην χρήση αυτή.

Γενικά, το έσοδο θεωρείται ότι πραγματοποιήθηκε όταν ολοκληρωθεί η πώληση και παραδοθεί το αγαθό ή όταν παρασχεθεί η υπηρεσία ανεξάρτητα από το χρόνο που εισπράχθηκε ή θα εισπραχθεί το αντίτιμο της πώλησεως ή η αμοιβή για την υπηρεσία που παρασχέθηκε, γιατί καθοριστικό στοιχείο είναι ο χρόνος ολοκλήρωσεως της πώλησεως και παραδόσεως του αγαθού ή της παροχής της υπηρεσίας και όχι ο χρόνος εισπράξεως του αντίτιμου της πώλησεως ή της αμοιβής.

Το έσοδο πρέπει να είναι πραγματοποιημένο και βέβαιο. Τονίζεται ότι απαγορεύεται απολύτως ο σχηματισμός «προβλέψεων» για πιθανά έσοδα, γιατί με την καταχώριση στα έσοδα της χρήσεως και πιθανών και αβέβαιων ποσών εσόδων, προσαυξάνονται με τα ποσά αυτά τα κέρδη χρήσεως, η διανομή των οποίων θέτει σε σοβαρό κίνδυνο την βιωσιμότητα της επιχειρήσεως.

Ειδικότερα, τα έσοδα από επιχορηγήσεις, επιστροφές δασμών και λοιπών επιβαρύνσεων, από επιστροφές τόκων, καθώς και από λοιπές παρόμοιες αιτίες, καταχωρούνται στα λογιστικά βιβλία μόνο όταν είναι βέβαια και εκκαθαρισμένα, δηλαδή όταν δεν τελούν υπό αίρεση ή προθεσμία και αποδεικνύονται εγγράφως.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση, στους οικείους λογαριασμούς εσόδων καταχωρούνται τα έσοδα για τα οποία οποιαδήποτε Αρχή έχει γνωρίσει εγγράφως στην επιχείρηση ότι είναι δυνατή η είσπραξη τους, ή όταν τα έσοδα αυτά προκύπτουν από απόλυτα δικαιολογημένους υπολογισμούς της επιχειρήσεως, που βασίζονται σε διατάξεις νόμων, η σε αποφάσεις αρμόδιων κρατικών ή εξουσιοδοτημένων από το Κράτος οργάνων. Από τα βέβαια και εκκαθαρισμένα έσοδα, όσα αφορούν επιχορηγήσεις ή πωλήσεις της κλειόμενης χρήσεως καταχωρούνται στην πίστωση των οικείων υπολογισμών του 74, ενώ όσα αφορούν πωλήσεις προηγούμενων χρήσεων καταχωρούνται στην πίστωση του λογαριασμού 82 «έξοδα και έσοδα προηγούμενων χρήσεων»

5. Επειδή τα μερίσματα οριστικοποιούνται με την έγκριση του ισολογισμού της οικείας ανώνυμης εταιρείας από την γενική συνέλευση των μετοχών της, η οποία πραγματοποιείται εντός

έξι μηνών από τη λήξη της χρήσεως, τότε καταχωρούνται και στα έσοδα της μετόχου εταιρείας, όπως εξάλλου απαιτεί και η φορολογική νομοθεσία.

Τα χρονικά έσοδα, δηλαδή εκείνα που συναρτώνται με το χρόνο και χαρακτηρίζονται από περιοδικότητα, καλούμενοι και πρόσοδοι, τα οποία κυρίως προέρχονται από μισθώματα ακινήτων ή τόκους (ομολογιών, ομολόγων, έντοκων γραμματίων δημοσίου, καταθέσεων κ.λπ.), διαχωρίζονται σε δεδουλευμένα και μη δεδουλευμένα. Σύμφωνα με την βασική αρχή της αυτοτέλειας των χρήσεων στα έσοδα κάθε χρήσεως καταχωρούνται τα δεδουλευμένα ποσά εσόδων, δηλαδή τα αφορώντα το μέχρι την ημέρα λήξεως της χρήσεως χρονικό διάστημα.

5.5. Χρονική Τακτοποίηση Των Λογαριασμών Εσόδων

Οι λογαριασμοί της ομάδας 7 πιστώνονται, κατά την διάρκεια της χρήσεως, με τα πραγματοποιούμενα έσοδα εκμεταλλεύσεως και χρεώνονται μόνο με τις τυχόν διορθωτικές εγγραφές, τις εκτός τιμολογίου εκπτώσεις και τις επιστροφές, απαγορευμένης της χρεώσεώς τους κατά την διάρκεια της χρήσεως για οποιαδήποτε άλλη αιτία.

Σκοπός της απαγορεύσεως αυτής είναι να συγκεντρώνεται στους λογαριασμούς της ομάδας 7, το ακριβές ύψος των κατ' είδος εσόδων της χρήσεως, το οποίο, αφενός αποτελεί πληροφορία πάρα πολύ χρήσιμη, από πολλές απόψεις, για την διοίκηση της επιχειρήσεως, αφετέρου εξασφαλίζει την ορθή κατάρτιση του λογαριασμού Γενικής Εκμεταλλεύσεως, από τον οποίο αντλούνται πολύτιμες πληροφορίες και στοιχεία.

Κατά το κλείσιμο του ισολογισμού τέλους χρήσεως, στους λογαριασμούς της Ομάδας 7 γίνονται οι εξής εργασίες και με την ακόλουθη σειρά:

α. Διενέργεια όλων των τακτοποιητικών εγγράφων «κλεισίματος χρήσεως», γνωστών και ως εγγράφων χρονικής τακτοποίησεως (αποχωρισμός των προεισπραγμένων εσόδων επομένων χρήσεων και μεταφορά τους στους μεταβατικούς λογαριασμούς παθητικού – εάν ο αποχωρισμός δεν έχει κατά την λογιστικοποίηση τους, όπως ενδείκνυται – λογιστικοποίηση των ακαταχώριτων εσόδων που αφορούν τη χρήση και είναι βέβαια.

β. Έλεγχος του εάν τα τελικά ποσά όλων των λογαριασμών της ομάδας 7, όπως διαμορφώθηκαν μετά τις ανωτέρω τακτοποιήσεις, έχουν μεταφερθεί, μέσω του λογαριασμού 90.07, στο λογαριασμό 96 (και τους υπολογαριασμούς του) της Αναλυτικής Λογιστικής. Ο έλεγχος αυτός θα γίνει με την σύγκριση των χρεωστικών υπολοίπων των υπολογαριασμών του 90.07 προς τα πιστωτικά υπόλοιπα των αντίστοιχων λογαριασμών της Ομάδας 7. Τα υπόλοιπα αυτά πρέπει οπωσδήποτε να είναι ίσα μεταξύ τους.

γ. Μετά την διεκπεραίωση όλων των προηγούμενων (α και β), πιστώνεται ο λογαριασμός 80.00 «λογαριασμός Γενικής Εκμετάλλευσής», με χρέωση των λογαριασμών της Ομάδας 7, για την μεταφορά στον 80.00 των υπολοίπων όλων των λογαριασμών της Ομάδας 7, οι οποίοι και εξισώνονται. Για την μεταφορά αυτή είναι πολλαπλώς ωφέλιμο να μην χρεώνονται (και να μην εξισώνονται) οι δευτεροβάθμιοι και τριτοβάθμιοι κ.λπ λογαριασμοί, αλλά μόνο οι πρωτοβάθμιοι και ένας από τους κενούς δευτεροβάθμιους, ο οποίος θα λειτουργεί ως αντίθετος.

5.6 Λειτουργία Των Λογαριασμών Πωλήσεων

1 Με την αξία των πραγματοποιούμενων πωλήσεων, που προκύπτει από τα τιμολόγια ή δελτία λιανικής πωλήσεως που εκδίδονται, πιστώνονται οι οικείοι υπολογαριασμοί πωλήσεων του 70, με χρέωση των λογαριασμών πελατών ή των λογαριασμών χρηματικών διαθεσίμων.

Ο λογαριασμός του πελάτη ή των χρηματικών διαθεσίμων χρεώνεται με το συνολικό ποσό του παραστατικού, δηλαδή με την αξία των πωλημένων εμπορευμάτων, μειωμένη κατά την τυχόν έκπτωση που αναγράφεται στο παραστατικό και αυξημένη κατά το φόρο προστιθέμενης αξίας ή άλλο φόρο καταναλώσεως (όταν επιβάλλεται τέτοιος φόρος) και τα έξοδα αποστολής, όταν τα τελευταία βαρύνουν τον πελάτη και αναγράφονται στο παραστατικό.

Στην πίστωση των οικείων υπολογαριασμών πωλήσεων του 70 καταχωρείται η τιμολογιακή αξία των πωλημένων, μειωμένη κατά την τυχόν έκπτωση που αναγράφεται στο παραστατικό, χωρίς το φόρο προστιθέμενης αξίας, που καταχωρείται στην πίστωση του λογαριασμού 54.00 «φόρος προστιθέμενης αξίας», χωρίς οποιοδήποτε φόρο, τέλος η εισφορά που τυχόν εισπράττονται από την επιχείρηση για λογαριασμό του Δημοσίου ή τρίτου και που καταχωρούνται στην πίστωση των οικείων υπολογαριασμών του 54 «υποχρεώσεις από φόρους - τέλη» και χωρίς τα τυχόν τιμολογημένα έξοδα αποστολής, που καταχωρούνται στην πίστωση του λογαριασμού 75.10 «εισπραττόμενα έξοδα αποστολής αγαθών».

2. Στις πραγματοποιούμενες με πίστωση πωλήσεις έναντι αποδοχής από τον αγοραστή, συναλλαγματικών (πωλήσεις επί πιστώσει έναντι γραμματίων εισπρακτέων), συνομολογούνται συνήθως και τόκο, οι οποίοι κατά κανόνα ενσωματώνονται στην ονομαστική αξία των συναλλαγματικών καθώς και στο αντίτιμο πωλήσεως που καταχωρείται στους οικείους λογαριασμούς πωλήσεων. Η επιχείρηση έχει την ευχέρεια, είτε να μην διαχωρίζει τους τόκους αυτούς είτε να τους διαχωρίζει, υποχρεούμενη να ακολουθεί πάγια την αρχή που θα επιλέξει.

Εάν η επιχείρηση ακολουθεί πάγια την αρχή να διαχωρίζει, από ενσωματωμένους τόκους, εκείνους που είναι αδούλευτοι και αφορούν την επόμενη χρήση, δηλαδή εκείνους που αντιστοιχούν στην περίοδο από τη λήξη της χρήσεως μέχρι τη λήξη των γραμματίων εκείνων που λήγουν την επόμενη χρήση, τότε, για τους αδούλευτους αυτούς τόκους, διενεργεί λογιστική εγγραφή με την οποία:

- χρεώνονται οι υπολογαριασμοί 70.97, 71.97, 72.97 και 73.97 «μη δουλευμένοι τόκοι γραμματίων εισπρακτέων», οι οποίοι έχουν θέση αντίθετων λογαριασμών των λοιπών υπολογαριασμών των πρωτοβαθμίων 70, 71, 72, και 73 αντίστοιχα.
- και πιστώνεται ο λογαριασμός 31 «γραμμάτια εισπρακτέα» και ο υπολογισμός του 31.06 «μη δουλευμένοι τόκοι γραμματίων εισπρακτέων».

Στις περιπτώσεις που οι ενσωματωμένοι στα γραμμάτια εισπρακτέα τόκοι διαχωρίζονται, στα παραστατικά πωλήσεων, από τα καθαρά έσοδα πωλήσεων, τότε:

- στην πίστωση των υπολογαριασμών πωλήσεων των πρωτοβάθμιων λογαριασμών 70, 71, 72, και 73 καταχωρείται η χωρίς τους τόκους καθαρή αξία πωλήσεων,

- οι αφορώντες τη χρήση τόκοι καταχωρούνται στην πίστωση του λογαριασμού 76.02 «δουλευμένοι τόκοι γραμματίων εισπρακτέων»,
- οι τόκοι που αφορούν την επόμενη χρήση καταχωρούνται στην πίστωση του 18.09.

3. Στους δευτεροβάθμιους λογαριασμούς 70.96, 71.96, 72.96 και 73.96 «διάμεσος λογαριασμός πωλήσεων» είναι δυνατό να καταχωρούνται καθημερινά οι πωλήσεις εμπορευμάτων, προϊόντων κ.λπ με την συνολική τους αξία με την αντίστοιχη χρέωση των οικείων λογαριασμών των πελατών ή των διαθέσιμων της ομάδας 3. στο τέλος κάθε μήνα ή ενδιάμεσα, οι λογαριασμοί 70.96, 71.96, 72.96 και 73.96 χρεώνονται με πίστωση των οικείων υπολογαριασμών των 70, 71, 72 και 73, στους οποίους παρακολουθούνται οι πωλήσεις κατά κατηγορίες ή κατ' είδος εμπορευμάτων ή προϊόντος κ.λπ.

Η λειτουργία των λογαριασμών 70.96, 71.96, 72.96 και 73.96 υποδεικνύεται για τις περιπτώσεις εκείνες, που τα έσοδα των εμπορευμάτων ή προϊόντων κ.λπ., που προορίζονται για πώληση, κατατάσσονται και παρακολουθούνται σε πολλούς υπολογαριασμούς των 70-73, οπότε με τη χρησιμοποίηση των ενδιάμεσων αυτών λογαριασμών αποφεύγεται η καθημερινή ενημέρωση των αναλυτικών λογαριασμών πωλήσεων.

4. Σε περιπτώσεις που η επιχείρηση, κατά την ημερομηνία κλεισίματος του ισολογισμού, έχει πραγματοποιήσει την εξαγωγή των πωλημένων εμπορευμάτων ή προϊόντων από τις αποθήκες της και τα έχει παραδώσει στον αγοραστή ή τα έχει φορτώσει και ταξιδεύουν για λογαριασμό του, χωρίς, για διάφορους λόγους να έχει έκδοση παραστατικό πωλήσεως, χρεώνεται ο μεταβατικός λογαριασμός 36.01 «έσοδα χρήσεως εισπρακτέα» με πίστωση των οικείων υπολογαριασμών πωλήσεων του 70 και 71. Κατά την χρήση που ακολουθεί όταν εκδίδεται το παραστατικό πωλήσεως, χρεώνεται ο λογαριασμός του πελάτη, με πίστωση του λογαριασμού 36.01.

Στις περιπτώσεις που εκδίδονται παραστατικά πωλήσεως πριν από την εξαγωγή των πωλημένων εμπορευμάτων από την αποθήκη και την παράδοση τους στον αγοραστή, αν μέχρι την ημέρα λήξεως της χρήσεως τα προϊόντα ή εμπορεύματα δεν παραδοθούν στον αγοραστή ή δεν φορτωθούν για λογαριασμό του, τα παραστατικά ακυρώνονται.

5.7 Εκπτώσεις Πωλήσεων – Επιστροφές Πωλήσεων

1. Οι έκπτωσης πωλήσεων, οι οποίες δεν περιλαμβάνονται στα οικεία τιμολόγια πωλήσεως (εκτός τιμολογίου εκπτώσεις) και παρέχονται με (αθεώρητα) «πιστωτικά τιμολόγια», είναι μειώσεις της τιμής πωλήσεως (δηλ. είναι μειωτικό στοιχείο των πωλήσεων), ανεξάρτητα από τις αιτίες χορηγήσεως τους. Ανάλογα με την αιτία για την οποία χορηγούνται, οι εκπτώσεις διακρίνονται στις ακόλουθες κατηγορίες:

α) Εκπτώσεις για διαφορές στην ποιότητα των πωλημένων εμπορευμάτων σε σύγκριση με τη συμφωνημένη.

β) Εκπτώσεις τζίρου, οι οποίες χορηγούνται στο τέλος της συμφωνημένης περιόδου, επειδή έχει υπερκαλυφτεί το όριο ή τα όρια πωλήσεων που καθορίζονται ως στόχοι.

γ) Εκπτώσεις που αντικαθιστούν τις ποινικές ρήτρες, όταν παρατηρούνται καθυστερήσεις παραδόσεων ή δεν τηρούνται άλλοι οροί της συμφωνίας.

δ) Ταμιακές εκπτώσεις ή εκπτώσεις προεξοφλητικού διακανονισμού, οι οποίες χορηγούνται σε περιπτώσεις πωλήσεων «τοις μετρητοίς».

Οι εκπτώσεις πωλήσεων, σαν μειωτικό στοιχείο εσόδων, καταχωρούνται στη χρέωση των αντιστοίχων λογαριασμών των πωλήσεων. Αν τούτο δεν είναι εφικτό ή αν η επιχείρηση επιθυμεί να παρακολουθεί τις εκπτώσεις χωριστά, έχει την δυνατότητα, είτε να χρησιμοποιεί τους δευτεροβάθμιους λογαριασμούς 70.98, 71.98, 72.98 και 73.98 «εκπτώσεις πωλήσεων», τους οποίους αναπτύσσει σε τριτοβάθμιους κατά κατηγορία ή είδος εμπορευμάτων ή προϊόντων ή υπηρεσιών, είτε κάτω από κάθε δευτεροβάθμιο λογαριασμό των πρωτοβάθμιων 70, 71, 72 και 73 να δημιουργεί τριτοβάθμιους λογαριασμούς εκπτώσεων που να αναπτύσσει σύμφωνα με τις ανάγκες της.

Τελικά οι εκπτώσεις επιβαρύνουν τα μικτά αποτελέσματα κάθε κατηγορίας ή είδους (ή, κατ' ανάγκη, τα συνολικά των λογαριασμών 70, 71 και 73). Επισημαίνεται ότι (από 7-3-1996 και μετά), η έκπτωση του αναλογούντος ΦΠΑ στις εκπτώσεις πωλήσεων λόγω τζίρου αναγνωρίζεται εφόσον προ τετράμηνου έχουν γνωστοποιηθεί στη ΔΟΥ τα ποσοστά εκπτώσεων. Στις περιπτώσεις που δεν έχει γίνει η γνωστοποίησή αυτή, ο μη εκπιπτόμενος ΦΠΑ καταχωρείται στη χρέωση του λογαριασμού 63.98.08.

2. Εκπτώσεις πωλήσεων σε είδος.

Η λογιστικοποίηση των εκπτώσεων επί πωλήσεων σε είδος («εκπτώσεις είδους»), πρέπει να γίνεται ύστερα από μετατροπή του σε δραχμές. Δηλαδή, όταν ο πελάτης που αγοράζει ορισμένη ποσότητα λαμβάνει και ανάλογη ποσότητα δωρεάν, όπως π.χ. ο αγοράζων 10 κιβώτια μύρα παίρνει και 1 ακόμα δωρεάν, τότε η τιμολόγηση γίνεται για την συνολική ποσότητα (για τα 11 κιβώτια μύρα) και στη συνέχεια (και με το ίδιο τιμολόγιο) χορηγείται (τιμολογιακή) έκπτωση για την δωρεάν ποσότητα (1 κιβώτιο μύρα). Αυτός ο χειρισμός έχει υιοθετηθεί και από το Υπουργείο Οικονομίας.

3. Η αξία των επιστροφών πωλήσεων καταχωρείται στη χρέωση των οικείων λογαριασμών πωλήσεων. Αν η επιχείρηση επιθυμεί να παρακολουθεί ιδιαίτερα την αξία των επιστροφών, έχει τη δυνατότητα, είτε να χρησιμοποιεί τους δευτεροβάθμιους λογαριασμούς 70.95, 71.95 και 72.95 «επιστροφές πωλήσεων» τους οποίους αναπτύσσει σε τριτοβάθμιους κατά κατηγορία ή είδος εμπορευμάτων ή προϊόντων, είτε κάτω από κάθε δευτεροβάθμιο λογαριασμό πωλήσεων των πρωτοβάθμιων 70, 71 και 72 να δημιουργεί τριτοβάθμιους λογαριασμούς επιστροφών πωλήσεων τους οποίους αναπτύσσει σύμφωνα με τις ανάγκες της.

5.8 Πωλήσεις Στο Εξωτερικό

1. Για πωλήσεις εμπορευμάτων στο εξωτερικό, η σχετική εγγραφή χρεώσεως του λογαριασμού του πελάτη που τηρείται στο λογαριασμό 30.01 «πελάτες εξωτερικού» και πιστώσεως των λογαριασμών των πωλήσεων, γίνεται την ημέρα κατά την οποία τα πωλημένα εξάγονται από την

αποθήκη και εκδίδεται το παραστατικό πωλήσεως. Η αξία των πωλημένων, προκειμένου να γίνει η σχετική λογιστική εγγραφή, υπολογίζεται με βάση την επίσημη τιμή συναλλάγματος της ημέρας εκδόσεως του παραστατικού και εξαγωγής των πωλημένων από την αποθήκη. Σε περιπτώσεις που προηγείται η εξαγωγή και επακολουθεί η έκδοση του παραστατικού, η αξία των πωλημένων υπολογίζεται με βάση την επίσημη τιμή συναλλάγματος της ημερομηνίας εκδόσεως του παραστατικού, η οποία δεν δικαιολογείται να απέχει περισσότερες από 1 – 3 ημέρες της ημέρας εξαγωγής των πωλημένων από την αποθήκη.

Τυχόν διαφορά ανάμεσα στην αξία των πωλημένων, όπως προσδιορίζεται σύμφωνα με τον παραπάνω τρόπο, και στην αξία που προκύπτει με βάση την τιμή συναλλάγματος της ημέρας διακανονισμού της αξίας, δηλαδή της ημέρας που εκδίδεται η εκκαθάριση της τράπεζας η οποία μεσολαβεί στην Ελλάδα, αποτελεί ανόργανο έξοδο ή έσοδο από συναλλαγματική διαφορά και φέρεται αντίστοιχα στη χρέωση του λογαριασμού 81.01.04.

2. Τα προηγούμενα εφαρμόζονται και στις περιπτώσεις που το σε ξένο νόμισμα αντίτιμο της πωλήσεως διατίθεται απευθείας στο εξωτερικό για την αγορά εμπορευμάτων ή πρώτων υλών ή για άλλες αιτίες πληρωμών, χωρίς δηλαδή να προηγηθεί εισαγωγή του Ξ.Ν. στην Ελλάδα.

3. Οι λαμβανόμενες από πελάτες του εξωτερικού προκαταβολές, έναντι της αξίας παραγγελιών τους, καταχωρούνται στην πίστωση του τηρούμενου κάτω από το λογαριασμό 30.01 προσωπικού λογαριασμού του πελάτη, με βάση την επίσημη τρέχουσα αξία του Ξ.Ν της ημέρας λήψεως και λογιστικοποίησεως της προκαταβολής. Δεδομένου ότι με τις προκαταβολές αυτές εξοφλείται προκαταβολικά τμήμα της αξίας μελλοντικής ολοκλήρωσεως πωλήσεως αγαθών και συνεπώς δεν πρόκειται για αμιγείς υποχρεώσεις, στο τέλος της χρήσεως δύνανται να μην υποτιμούνται τα σε Ξ.Ν. υπόλοιπα τους.

Κατά την παράδοση (φόρτωση) των πωληθέντων αγαθών και έκδοση του παραστατικού πωλήσεως και λογιστικοποίηση του, γίνεται και ο συμψηφισμός της προκαταβολής. Κατά το συμψηφισμό αυτόν προκύπτει συναλλαγματική διαφορά η οποία καταχωρείται στους αρμόδιους υπολογαριασμούς του 81 (81.00.04 ή 81.01.04

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

ΑΝΑΛΥΣΗ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΩΝ 7ης ΟΜΑΔΟΣ

6.1. Λογαριασμός 70 «Πωλήσεις Εμπορευμάτων»

Στο λογαριασμό 70, ο οποίος αντιστοιχεί στο λογαριασμό 20 των αποθεμάτων της ομάδας 2, παρακολουθούνται οι πωλήσεις των εμπορευμάτων της επιχειρήσεως.

Εμπορεύματα είναι τα υλικά αγαθά που αποκτιούνται από την επιχείρηση με σκοπό να μεταπωλούνται στην κατάσταση που αγοράζονται, χωρίς καμιά μεταβολή τους. Επίσης, εμπορεύματα θεωρούνται και οι αγοραζόμενες προς μεταπώληση φυσικές δυνάμεις ή ενέργειες, που περιορίζονται εντός ορισμένου χώρου και υπόκεινται σε εξουσίαση, όπως το ηλεκτρικό ρεύμα και το φωταέριο ή φυσικό αέριο.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

Έχουμε την εμπορική επιχείρηση «ΖΗΤΑ» η οποία πουλάει στον πελάτη «Α» εμπορεύματα αξίας 1000€ χωρίς Φ.Π.Α στις 30/06/2007 ΜΕ Τ/Δ ΑΡ.54

30.00.xxx	Πελάτης «Α»		1240,00
70.00.0024	Πώληση εμπορευμάτων 24%		1000,00
54.00.7024	Φ.Π.Α 24%		240,00

6.2. Λογαριασμός 71 «Πωλήσεις Προϊόντων»

Στο λογαριασμό 71, ο οποίος αντιστοιχεί στο λογαριασμό 21 των αποθεμάτων της ομάδας 2, παρακολουθούνται οι πωλήσεις των έτοιμων και ημιτελών προϊόντων της επιχειρήσεως.

Προϊόντα είναι τα υλικά αγαθά που παράγονται ή κατασκευάζονται ή συναρμολογούνται ή ανασκευάζονται από την επιχείρηση με σκοπό την πώληση τους. Στην κατηγορία των προϊόντων ανατάσσονται και οι παραγόμενες τεχνικές ενέργειες καθώς και οι φυσικές δυνάμεις οι ενέργειες, που περιορίζονται εντός ορισμένου χώρου και υπόκεινται σε εξουσίαση, όπως το ηλεκτρικό ρεύμα, το φωταέριο, το φυσικό αέριο, η ηλιακή θερμότητα.

Ημιτελή προϊόντα είναι τα υλικά αγαθά τα οποία έχουν υποστεί κατεργασία σε ορισμένο στάδιο ή ορισμένα στάδια και είναι έτοιμα για περαιτέρω βιομηχανοποίηση ή κατεργασία ή συσκευασία ή για πώληση στη ημιτελή τους κατάσταση.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

Έχουμε το τυροκομείο που πουλάει τυροκομικά προϊόντα στον πελάτη «Β» αξίας 1000€ χωρίς Φ.Π.Α στις 30/06/2007 με Τ/Δ ΑΡ.55

30.00.xxx	Πελάτης «B»	1240,00
71.00.0024	Πωλήσεις Προϊόντων 24%	1000,00
54.00.7124	Φ.Π.Α. 24%	240,00

6.3. Λογαριασμός 72 «Πωλήσεις Λοιπών Αποθεμάτων Και Άχρηστου Υλικού»

1.Ο λογαριασμός 72 αντιστοιχεί στους λογαριασμούς αποθεμάτων 22, 24, 25, 26, και 28 και σ' αυτόν και τους υπολογαριασμούς του παρακολουθούνται τα έσοδα από πωλήσεις των ειδών αποθεμάτων των λογαριασμών αυτών και τα έσοδα από πωλήσεις πάσης φύσεως άχρηστου υλικού καθώς και οι εισπραττόμενες ασφαλιστικές αποζημιώσεις για αποθέματα που καταστράφηκαν ή εκλάπησαν ή απωλέσθησαν

2.Μια προτεινόμενη ανάπτυξη του λογαριασμού 72 είναι η ακόλουθη:

72. Πωλήσεις λοιπών αποθεμάτων και άχρηστου υλικού

72.00 Πωλήσεις άχρηστου υλικού

.....

72.10 Ασφαλιστική αποζημίωση κλαπέντων ή απολεσθέντων αποθεμάτων

72.11 Ασφαλιστική αποζημίωση για καταστροφή αποθεμάτων

.....

72.22 Πωλήσεις υποπροϊόντων και υπολειμμάτων

72.24 Πωλήσεις πρώτων και βοηθ. υλών-υλικών συσκευασίας

72.25 Πωλήσεις αναλωσίμων υλικών

72.26 Πωλήσεις ανταλλακτικών πάγιων στοιχείων

72.28 Πωλήσεις ειδών συσκευασίας

Η ανάπτυξη των παραπάνω δευτεροβάθμιων σε τριτοβάθμιους κ.λπ. γίνεται σύμφωνα με τις ανάγκες κάθε επιχειρήσεως.

3.Υπογραμίζεται ότι η ποιο πάνω ανάπτυξη του λογαριασμού 72 σε δευτεροβάθμιους είναι ενδεικτική. Κάθε επιχείρηση δύναται να αναπτύσσει το λογαριασμό 72 σύμφωνα με τις πληροφοριακές ανάγκες της, υπό την προϋπόθεση ότι θα παρακολουθούνται σε ιδιαίτερους υπολογαριασμούς οι πωλήσεις που αφορούν τα είδη των λογαριασμών αποθεμάτων 22, 24, 25, 26 και 28 και ότι θα διακρίνονται σε πωλήσεις εσωτερικού και σε πωλήσεις εξωτερικού.

4.Συμφωνα με τις γνωματεύσεις του ΕΣΥΛ για τα αποθέματα (εμπορευμάτων, προϊόντων, πρώτων υλών, ανταλλακτικών και λοιπών υλικών) που κλέβονται ή χάνονται ή καταστρέφονται (από τυχαία γεγονότα ή ως ακατάλληλα), εφαρμόζονται τα ακόλουθα:

α) Εάν τα κλαπέντα ή απολεσθέντα ή καταστρεφέντα αποθέματα καλύπτονται από ασφάλιση, το εισπραττόμενο ποσό της ασφαλιστικής αποζημίωσης υποκαθιστά το τίμημα πωλήσεώς τους και συνεπώς ο λογιστικός χειρισμός δεν διαφοροποιείται από εκείνον των πωλήσεων, εκτός από το ότι η εισπραττόμενη ασφαλιστική αποζημίωση ενδείκνυται να καταχωρείται σε ιδιαίτερους δευτεροβάθμιους του 72, τους 72.10 «ασφαλιστική αποζημίωση κλαπέντων ή απολεσθέντων αποθεμάτων» και 72.11 «ασφαλιστική αποζημίωση για καταστροφή αποθεμάτων», έστω και αν

αφορά εμπορεύματα ή προϊόντα, για να μην νοθεύονται τα εκ συναλλαγών κανονικά αποτελέσματα με το αποτέλεσμα τέτοιων ιδιόμορφων περιπτώσεων.

β) Εάν δεν υπάρχει ασφαλιστική κάλυψη, τότε με το κόστος κτήσεως των κλαπέντων ή απολεσθέντων ή καταστρεφέντων αποθεμάτων χρεώνεται ο λογαριασμός 81.02 «έκτακτες ζημίες» (και οι υπολογαριασμοί του 81.02.07, 81.02.08, 81.02.10), με πίστωση αντίστοιχων υπολογαριασμών του 78 «τεκμαρτά έσοδα» (των 78.10 και 78.11 και των υπολογαριασμών τους).

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

Το λογιστήριο του ξενοδοχείου «Α» καταχωρεί την πώληση του ζαμπόν στον πελάτη «Β» ως εξής:

30.00.xxxx	Πελάτης «Β»	113,00
72.00.0013		100,00
54.00.7213	Φ.Π.Α. 13%	13,00

6.4 Λογαριασμός 73 «Πωλήσεις Υπηρεσιών» (Έσοδα Από Παροχή Υπηρεσιών)

Στο λογαριασμό 73 παρακολουθούνται τα έσοδα της επιχειρήσεως από την πώληση υπηρεσιών σε τρίτους εφόσον οι υπηρεσίες αυτές υπάγονται στις κύριες δραστηριότητες της. Στην αντίθετη περίπτωση και εφόσον για τα έσοδα αυτά δεν δαπανηθήκαν έξοδα, καταχωρούνται τα έσοδα αυτά στους οικείους υπολογαριασμούς του λογαριασμού 75 «έσοδα παρεπόμενων ασχολιών»

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

Το λογιστήριο του ξενοδοχείου «Α» για υπηρεσίες ύπνου-πρωινού κόβει Τ.Π.Υ προς το ταξιδιωτικό γραφείο «Χ» που συνεργάζεται.

30.00.xxxx	Ταξιδιωτικό γραφείο	12.400,00
73.00.0013	Πωλήσεις Υπηρεσιών Σε Τρίτους	10.000,00
54.00.7313	Φ.Π.Α 24%	2400,00

6.5. Λογαριασμός 74 «Επιχορηγήσεις Και Διάφορα Έσοδα Πωλήσεων»

1.Στο λογαριασμό 74 παρακολουθούνται τα έσοδα που πραγματοποιεί η επιχείρηση από επιχορηγήσεις του κράτους ή διαφόρων οργανισμών και φορέων, διαχειριζόμενων κοινοτικά αναπτυξιακά προγράμματα, καθώς και από διάφορες άλλες αιτίες.

2.Επιχορηγήσεις (λογ 74.00) είναι ποσά που χορηγούνται στην επιχείρηση, με οποιονδήποτε τρόπο, από το κράτος ή από Νομικά Πρόσωπα και Οργανισμούς που διαχειρίζονται αναπτυξιακά προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, για να πραγματοποιήσει η επιχείρηση πωλήσεις (προϊόντων ή υπηρεσιών) ή άλλης μορφής εκμετάλλευση, σε τιμές που για την ίδια θεωρούνται ασύμφορες.

3.Επιστροφες δασμών και λοιπών επιβαρύνσεων (λογ. 74.01) είναι ποσά που επιστρέφονται στην επιχείρηση εξαιτίας εξαγωγών της ή άλλης νόμιμης αιτίας, τα οποία είχαν καταβληθεί και

συμπεριληφθεί στο κόστος πρώτων και βοηθητικών υλών που αγοράστηκαν από το εξωτερικό (εκτός της Ε.Ε.) και αναλώθηκαν για την παραγωγή προϊόντων, που τελικά πωλήθηκαν στο εξωτερικό (σε χώρες εκτός Ε.Ε.) ή σε πελάτες του εσωτερικού στους οποίους έχει χορηγηθεί δασμολογική ατέλεια. Σε περίπτωση που οι δασμοί, φόροι και τέλη, οι οποίοι καταβάλλονται κατά την εισαγωγή αγαθών από το εξωτερικό, καταχωρούνται στο λογαριασμό 33.14.01 «δασμοί και λοιποί φόροι εισαγωγής προς επιστροφή», κατά την επιστροφή τους καταχωρούνται στο λογαριασμό αυτό (33.14.01) και όχι στο λογαριασμό 74.01.

4.Επιστροφές τόκων λόγω εξαγωγών (λογ. 74.02) είναι ποσά τόκων χρηματοδοτήσεων που επιστρέφονται στην επιχείρηση από τράπεζες λόγω εξαγωγών (σε χώρες εκτός Ε.Ε), σύμφωνα με τις αποφάσεις των Νομισματικών Αρχών που ισχύουν κάθε φορά.

5.Προσθετα έσοδα πωλήσεων (λογ 74.98) είναι έσοδα που προκύπτουν άμεσα ή έμμεσα από τις πωλήσεις της επιχειρήσεως, μετά την έκδοση των σχετικών παραστατικών πωλήσεως και τη διενέργεια των σχετικών εγγράφων. Ενδεικτικές περιπτώσεις τέτοιων εσόδων αποτελούν οι διάφορες αποζημιώσεις που καταβάλλουν οι πελάτες σε περίπτωση αθετήσεως όρων συμβάσεων, τα έσοδα από μερική χρησιμοποίηση ειδών συσκευασίας και οι αποζημιώσεις από αβαρίες, εφόσον δεν είναι εφικτή η μεταφορά τους σε μείωση της αξίας των αγαθών στα οποία έγινε η βλάβη (γιατί αυτά αναλώθηκαν για βιομηχανοποίηση και υπολογίζεται το κόστος παραγωγής ή πωλήθηκαν τα εμπορεύματα και υπολογίστηκαν τα βραχύχρονα αποτελέσματα κ.λπ.). σε υπολογαριασμό του 74.98 καταχωρούνται και οι πιστωτικές διαφορές των λογαριασμών 33.15 και 33.16.

6.Σύμφωνα με την βασική αρχή της συντηρητικότητας, τα έσοδα από επιχορηγήσεις, επιστροφές δασμών και λοιπών επιβαρύνσεων και από επιστροφές τόκων, καταχωρούνται στα έσοδα της χρήσεως μόνο όταν είναι βέβαια και εκκαθαρισμένα, δηλαδή όταν δεν τελούν υπό αίρεση ή προθεσμία και αποδεικνύονται εγγράφως. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, στους οικείους υπολογαριασμούς του 74 καταχωρούνται τα έσοδα για τα οποία η τράπεζα της Ελλάδος ή οποιαδήποτε αρχή έχει γνωρίσει εγγράφως στη επιχείρηση ότι είναι δυνατή η είσπραξη τους, ή όταν τα έσοδα αυτά προκύπτουν από απόλυτα δικαιολογημένους υπολογισμούς της επιχειρήσεως, που βασίζονται σε διατάξεις νομών ή σε αποφάσεις αρμόδιων κρατικών ή εξουσιοδοτημένων από το κράτος οργάνων. Από τα βέβαια και εκκαθαρισμένα έσοδα, όσα αφορούν πωλήσεις της κλειόμενης χρήσεως καταχωρούνται στην πίστωση των οικείων υπολογαριασμών του 74, όσα όμως αφορούν πωλήσεις προηγούμενων χρήσεων καταχωρούνται στην πίστωση των οικείων υπολογαριασμών του 82 «έξοδα και έσοδα προηγούμενων χρήσεων».

7.Στην κατηγορία των επιχορηγήσεων περιλαμβάνονται και τα ποσά που λαμβάνει η επιχείρηση, σύμφωνα με σχετικά προγράμματα, από οποιαδήποτε Φορέα (Ο.Α.Ε.Δ., Ε.Ο.Κ., Ε.Ε. κ.λπ.) για εκπαίδευση του προσωπικού της ή δημιουργία νέων θέσεων εργασίας ή για κάλυψη μέρους των λειτουργικών εξόδων της. Τα έσοδα αυτά καταχωρούνται στο λογαριασμό 74.03 «ειδικές επιχορηγήσεις – επιδοτήσεις», ο οποίος αναλύεται κατά επιδότηση κ.λπ., όπως ειδικότερα καθορίζεται στις γνωματεύσεις του εθνικού Συμβουλίου Λογιστικής .

8.Στο λογαριασμό 74.05 «Επιδότηση επιτοκίου δανείων πάγιων επενδύσεων», καταχωρούνται τα καταβαλλόμενα στην επιχείρηση (από το Κράτος) ποσά επιδοτήσεως επιτοκίου δανείων της, χρησιμοποιηθέντων για πάγιες επενδύσεις της.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

Πρόγραμμα κοινωνικού τουρισμού

30.00.xxxx	Πελάτης xxxxxx	1130,00
74.00.0013	Επιχορηγήσεις Και Διάφορα Έσοδα Πωλήσεων	1000,00
54.00.7413	Φ.Π.Α %	130,00

6.6. Λογαριασμός 75 «Έσοδα Παρεπόμενων Ασχολιών»

Στο λογαριασμό 75 και τους υπολογαριασμούς του καταχωρούνται και παρακολουθούνται τα έσοδα που πραγματοποιεί η επιχείρηση από παρεπόμενες ασχολίες, δηλαδή εκείνα που προέρχονται από παρεπόμενες δραστηριότητες της, σε σχέση με το κύριο αντικείμενο της.

Αν μια από τις δραστηριότητες τις οποίες πηγάζουν άλλα έσοδα, εκτός από πωλήσεις ή έσοδα κεφαλαίων, συνιστά αξιόλογο αντικείμενο της επιχειρήσεως, τα έσοδα που προκύπτουν από την δραστηριότητα αυτή καταχωρούνται στους οικείους υπολογαριασμούς του 73 «πωλήσεις υπηρεσιών» και όχι στο λογαριασμό 75.

Στο λογαριασμό 75.00 «έσοδα από παροχή υπηρεσιών σε τρίτους» καταχωρούνται τα έσοδα από υπηρεσίες που παρέχονται από την επιχείρηση σε τρίτους, εφόσον οι υπηρεσίες αυτές δεν αποτελούν αντικείμενο της κύριας δραστηριότητας της.

Στο λογαριασμό 75.01 «έσοδα από παροχή υπηρεσιών στο προσωπικό», καταχωρούνται τα έσοδα από συμβολική κατά κανόνα συμμετοχή του προσωπικού στα έξοδα που πραγματοποιούνται για την εξυπηρέτηση του από την επιχείρηση. Τα έξοδα αυτά, όταν πραγματοποιούνται, καταχωρούνται στη χρέωση του λογαριασμού 60.02 «παρεπόμενες παροχές και έξοδα προσωπικού»

Στο λογαριασμό 75.02 «προμήθειες – μεσιτείες», καταχωρούνται τα έσοδα από προμήθειες και μεσιτείες που η επιχείρηση λαμβάνει από αγορές ή πωλήσεις που πραγματοποιεί για λογαριασμό τρίτων, εφόσον οι μεσολαβητικές αυτές ενέργειες δεν συνιστούν το κύριο αντικείμενο της δραστηριότητας της και δεν πραγματοποιούνται γι' αυτές αξιόλογα έξοδα.

Στο λογαριασμό 75.03 «έσοδα από προνόμια και διοικητικές παραχωρήσεις», καταχωρούνται τα έσοδα που προέρχονται από την παραχώρηση σε τρίτους του δικαιώματος εκμεταλλεύσεως άυλων περιουσιακών στοιχείων, όπως τεχνικών μεθόδων παραγωγής ή διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, εφόσον οι παραχωρήσεις αυτές δεν συνιστούν το κύριο αντικείμενο της δραστηριότητας της επιχειρήσεως.

Στους λογαριασμούς 75.04, 75.05, 75.06, 75.07, 75.08 και 75.09 καταχωρούνται, αντίστοιχα, τα έσοδα από την εκμίσθωση εδαφικών εκτάσεων, κτιρίων και τεχνικών έργων, μηχανημάτων – τεχνικών εγκαταστάσεων και λοιπού μηχανολογικού εξοπλισμού, μεταφορικών μέσων, επίπλων και λοιπού εξοπλισμού και ασώματων ακινητοποιήσεων, εφόσον οι εκμισθώσεις αυτές δεν συνιστούν το κύριο αντικείμενο της δραστηριότητας της επιχειρήσεως.

Στο λογαριασμό 75.10 «εισπραττόμενα έξοδα αποστολής αγαθών» καταχωρούνται τα έξοδα αποστολής των πωλημένων αγαθών, που βαρύνουν τους πελάτες, οι οποίοι χρεώνονται, είτε με το παραστατικό πωλήσεως, είτε με οποιοδήποτε άλλο παραστατικό.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

Εμπορική επιχείρηση που πουλά για λογαριασμό άλλου

33.95.xxxx	Χρεώστες Διάφοροι	620,00
75.02.0124	Προμήθειες-Μεσιτείες	500,00
54.00.7524	Φ.Π.Α.	120,00

6.7. Λογαριασμός 76 «Έσοδα Κεφαλαίων»

Στο λογαριασμό 76 καταχωρούνται και παρακολουθούνται τα έσοδα που πραγματοποιεί η επιχείρηση από τοποθετήσεις κεφαλαίων της σε συμμετοχές και χρεόγραφα και από δανεισμούς προς τρίτους. Τα έσοδα αυτά αν προέρχονται από δραστηριότητα ή δραστηριότητες που συνιστούν το κύριο αντικείμενο απασχολήσεως της επιχειρήσεως καταχωρούνται στο λογαριασμό 73 ή, ανάλογα, στο λογαριασμό 70 ή στον 71 ή στον 72, των οποίων οι τίτλοι τροποποιούνται σύμφωνα με τις ανάγκες κάθε επιχειρήσεως.

Στους λογαριασμούς 76.00 «έσοδα συμμετοχών» και 76.01 «έσοδα χρεογράφων», καταχωρούνται τα οριστικοποιημένα από τις οικείες γενικές συνελεύσεις των μετοχών μερίσματα, καθώς και οι αναλογούντες στην παρούσα χρήση τόκοι από χρεόγραφα.

Στο λογαριασμό 76.02 «δουλευμένοι τόκοι γραμματίων εισπρακτέων», καταχωρούνται οι δουλευμένοι τόκοι των γραμματίων εισπρακτέων. Η ανάπτυξη του λογαριασμού αυτού γίνεται σύμφωνα με τις ανάγκες κάθε επιχειρήσεως.

Στο λογαριασμό 76.04 «διάφορες (κέρδη) από πώληση συμμετοχών και χρεογράφων» καταχωρούνται τα κέρδη που πραγματοποιούνται από πωλήσεις συμμετοχών και χρεογράφων.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

Τόκοι λογ/σμου όψεως ή ταμειυτηρίου

38.03.xxxx	Λογ. Όψεως	500,00
76.03.0000	Έξοδα Κεφαλαίων	500,00

6.8. Λογαριασμός 78 «Ιδιοπαραγωγή Παγίων – Τεκμαρτά Έσοδα Από Αυτοπαραδόσεις Ή Καταστροφές Αποθεμάτων»

Στους υπολογαριασμούς του 78 παρακολουθούνται τα τεκμαρτά έσοδα από ιδιοπαραγωγή πάγιων περιουσιακών στοιχείων και από αυτοπαραδόσεις ή από καταστροφές ή κλοπές αποθεμάτων. Οι λογαριασμοί των αποθεμάτων 20-28 και οι υπολογαριασμοί τους «αγορές χρήσεως», κατά την διάρκεια της χρήσεως χρεώνονται με την αξία κτήσεως των αγοραζόμενων αγαθών και πιστώνονται με τις τυχόν διορθωτικές εγγραφές, τις επιστροφές αγορών και τις εκτός τιμολογίου εκπτώσεις, απαγορευμένης της πιστώσεως τους για οποιαδήποτε άλλη αιτία.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Λόγω των επιπτώσεων της συνεχιζόμενης σοβαρής δημοσιονομικής κρίσης η οποία επιδεινώθηκε, με αποτέλεσμα η οικονομική ύφεση να δημιουργήσει πλήθος νέων προβλημάτων. Για την αντιμετώπιση αυτών των προβλημάτων επινοήθηκαν πολλές και σοβαρές τροποποιήσεις τόσο στην φορολογική νομοθεσία όσο και στην διαχείριση των επιχειρήσεων.

Η επεξεργασία επικεντρώθηκε κυρίως στον εντοπισμό των κυριότερων διάφορων στην εφαρμογή των λογιστικών προτύπων, την υπόδειξη νέων λογαριασμών και τους κανόνες λειτουργίας τους.

Γίνεται μια μικρή εισαγωγή στην λογιστική με σκοπό να αναδείξει την έννοια της ,τις βασικές αρχές, της διάκρισης και την σημασία της.

Επιδίωξη είναι με το παρόν έργο να προσφέρω μια ενημέρωση στην λειτουργία και την αντιμετώπιση μιας επιχείρησης.

Η λογιστική έχει εξελιχθεί μέσα στους αιώνες σε μια προσπάθεια να παρέχει αξιόπιστες πληροφορίες για την λήψη αποφάσεων σε όλες τις μορφές και τύπους των επιχειρήσεων, κερδοσκοπικών και μη. Η διόρθωση , η λειτουργία , η πρακτική και η νομοθετική λειτουργία έχει διαβεί πολλά στάδια προκειμένου να ανταποκριθεί στις μεταβολές του οικονομικού περιβάλλοντος.

Η χρηματοοικονομική πληροφόρηση αποτελεί ουσιαστικό στοιχείο στην διαδικασία επικοινωνίας μεταξύ μια επιχείρησης και των ενδιαφερόμενο μερών της. Αυτή η διαδικασία αυξάνεται καθώς η επιχειρήσεις γίνονται μεγαλύτερες και ποιο πολύπλοκες. Η χρηματοοικονομική πληροφόρηση προς τους εξωτερικούς φορείς απαιτεί μια προσεκτικά ισορροπημένη διαδικασία εξαγωγής των βασικών χαρακτηριστικών της.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Αριστοτέλης Κοντάκος (2006) Γενική Λογιστική Εκδόσεις «ΕΛΛΗΝ»

Καραγιάννης Ι.Δ., Καραγιάννης Δ.Ι, Καραγιάννη Α. (2013) Λογιστικά, Κοστολόγηση, Φοροτεχνικά Γενικό Λογιστικό Σχέδιο – Κ.Φ.Α.Σ στην πράξη Εκδόσεις Καραγιάννη

Γρηγοράκος Θεόδωρος (2013) Ανάλυση - Ερμηνεία του ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ (γενικής και αναλυτικής Λογιστικής) Εκδόσεις Σάκκουλα

Κορομηλάς Α.Γ & Τσαουσίδου Θ.Μ. (2017) Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα Εκδόσεις Tax Advisors Ε.Π.Ε

Δημητρόπουλος Ε.Π (2019) Χρηματοοικονομική & Διοικητική Λογιστική Εκδόσεις Τζιόλα

ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

<https://sites.google.com/site/basikeslogistikesarches/diakriseis-periousias/diakriseis-energetikou>

http://ebooks.edu.gr/ebooks/v/html/8547/4714/Arches-Logistikis_A-EPAL_html-apli/index1_3.html

<https://solydus.ru/el/finansovyi-menedzhment-kak-nauka-ob-upravlenii-finansami.html>